

DEMONOLOGIE RELIGIOASĂ

În timp ce vă salut și vă doresc cea mai călduroasă părtășie cu Hristos și dragostea Lui, mă întreb câți dintre voi cunosc cântarea: „El se îngrijește de tine”? O știți? Tu o știi, soră? În ordine, atunci putem s-o cântăm:

/: El se îngrijește de Tine :/

Sub strălucirea soarelui sau la umbră,

El se îngrijește de tine.

O, e foarte bine! Să încercăm din nou:

/:El se îngrijește de tine :/

Sub strălucirea soarelui sau la umbră,

El se îngrijește de tine.

Tatăl nostru ceresc, Tu Ți-ai arătat nemărginita dragoste față de noi prin faptul că L-ai trimis pe singurul Tău Fiu, pe nevinovatul Fiu al lui Dumnezeu, ca să ia locul păcătoșilor vinovați. Cât îți suntem de mulțumitori pentru că Te-ai gândit să faci aceasta pentru salvarea noastră. Îți mulțumim, Doamne.

Suntem bucuroși pentru că putem să ne adunăm din nou în această după-amiază,

În locurile cerești și Te rugăm să binecuvântezi acest serviciu. Îngăduie ca fiecare bărbat, femeie, băiat sau fată, care este prezent aici, să poată pătrunde înțelesul adânc al Scripturii, deoarece știm că trăim într-o lume care este controlată de Satan și dorim să studiem puterea demonilor și ce le fac ei oamenilor, astfel încât să ne poți da o credință mai mare ca să se facă mai multe semne și minuni. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Hristos și spre slava lui Dumnezeu. Amin.

În această după-amiază vom continua studiul referitor la „**Demonologie**”.

Frate Beeler, de curând am primit un mesaj de la prietenii mei din Africa, așa că voi fi acolo pe la mijlocul lui iulie. Fratele Baxter nu poate merge în perioada aceea, așa că mă voi duce singur. Aș vrea să vă rugați pentru mine, ca Domnul să mă ajute, pentru că am mare nevoie de ajutorul Lui. Este vorba de o adunare mare, la care se așteaptă cel puțin două sute de mii de oameni.

În decembrie am avut o vedenie pe care am scris-o aici și aș vrea să ne putem bucura cu toții de împlinirea ei. Într-o dimineață eram în camera mea și iată că a venit Îngerul Domnului...

Când am fost acolo prima dată, nu m-am supus în totul Domnului și am luat amiba. Cred că știți cu toții ce este amiba. Este un parazit care poate produce moartea. Acest lucru mi s-a întâmplat pentru că am făcut ceva ce Dumnezeu mi-a spus să nu fac. Câți dintre voi știu ce s-a întâmplat? Știu că cei din Tabernacol au auzit povestirea mea cu privire la acest lucru.

Dumnezeu mi-a spus să merg în altă parte și să mă feresc de locul acela, dar eu m-am luat după ceea ce au spus unii predicatori. Desigur, predicatorii sunt oameni minunați și sunt frații mei, dar atunci **când Dumnezeu îți spune ceva, trebuie să faci ceea ce zice El, indiferent care este părerea oamenilor.** Acesta este adevărul. Vedeți? Tu ai o însărcinare din partea Lui.

Câți vă amintiți că odată erau doi proroci în Biblie? Și Dumnezeu i-a poruncit unuia dintre ei să meargă și să vorbească împotriva altarului din Betel, după care i-a zis:

„Să nu mănânci pâine nici să nu bei apă, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.” (1 Împărați 13.9).

Dar iată că celălalt proroc i-a ieșit în întâmpinare și i-a zis: *„Și eu sunt un proroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și mi-a zis: „Adu-l acasă la tine ca să mănânce pâine și să bea apă.”* (versetul 18). Atunci profetul l-a ascultat, l-a urmat, a mâncat și a băut în casa lui, dar acest lucru l-a costat viața. Vedeți? Aceasta arată că voi trebuie să faceți numai ceea ce vă spune Dumnezeu, indiferent ce zice altcineva.

Dar să revin la vedenia pe care mi-a dat-o Domnul. Stăteam pe marginea patului și mă întrebam ce voi face în viitor. Când am revenit în țară, am fost dus la spitalul de boli contagioase, deoarece era cât pe ce să fiu ucis de acei paraziți, dar prin harul lui Dumnezeu m-am făcut bine și am fost lăsat acasă.

Înainte de a merge acolo, m-am rugat Domnului iar El mi-a spus să nu fac acel pas, așa că le-am spus predicatorilor:

„Domnul a spus să nu merg acolo.” „Oh, dar Dumnezeu le vorbește și altor bărbați, nu numai ție!” au spus ei.

„La fel a crezut și Core”, am răspuns eu. Apoi am luat câteva frunze, le-am pus peste picioarele acelor bărbați și le-am zis: *„Amintiți-vă ce vă spun în Numele Domnului! Dacă vom merge acolo, călătoria va fi un eșec total, iar noi vom plăti scump neascultarea!”* O, vai, și chiar am plătit! Era cât pe ce să murim cu toții.

Adevărul este că atunci când mergem în țări străine, noi avem de luptat cu tot felul

de pericole. De exemplu, este un purice mic a cărui mușcătură îți produce „febra de păduche”. După ce te mușcă simți o mâncărime, dar când vrei să te scarpini, observi ceva mic și negru chiar sub piele. Degeaba vrei să-l scoți, căci el pătrunde înăuntru. Dacă reușești să îl prinzi, îi rupi doar trupul, căci capul rămâne înăuntru. Acest purice are un virus care produce paralizie. Prin urmare, nu ai voie nici să te scarpini, nici să îl smulgi afară, ci trebuie să pui doar puțină untură pe locul acela și va ieși singur, pentru că respiră prin porii din spate și astfel nu mai are aer.

Tot în Africa este un țânțar mic. El nu face nici un fel de zgomot când vine spre tine, dar o singură înțepătură este suficientă pentru a-ți produce malaria. Apoi este un șarpe pe care localnicii îl numesc „mamba” Este destul să te lovească și mai trăiești vreo două minute. Cobra galbenă este un alt mare pericol. Dacă ești mușcat de un astfel de șarpe, mai trăiești cam 15 minute. O, și o astfel de cobră a fost atât de aproape de fiul meu încât dacă și-ar fi întins mâna ar fi putut s-o atingă. Ea se ridicase deja și era pregătită să sară atunci când am tras.

Există și cobra neagră, oh, și câte și mai câte! Sunt animalele sălbatice: leii, tigrii, leoparzii, etc. și o mulțime de boli.

Și pe lângă toate aceste pericole mai ai de luptat și împotriva vracilor vrăjitori care te provoacă la fiecare pas, așa încât trebuie să dovedești că toate acele superstiții sunt numai minciuni. O, și este minunat când vezi cum Domnul nostru pune totul deoparte și merge înainte!

Într-o zi vă voi povesti ce s-a întâmplat acolo, dar acum aș vrea să ajung la subiectul propus, și anume la **„Demonologie”**. Stând pe marginea patului mă gândeam: „Oare va fi sfârșitul?” Când am revenit acasă, am lăsat în urma noastră cam o sută de mii de convertiți, iar fratele Bosworth a venit la mine.

„Ei bine, frate Bosworth?” i-am zis eu.

„Sunt foarte mândru de tine, frate Branham, când mă gândesc că ești abia la începutul lucrării.”

„Ei bine”, i-am răspuns, „mă gândesc că totul s-a isprăvit deoarece am trecut de 40 de ani. Cred că am luptat lupta cea bună a credinței și că mi-am isprăvit alergarea.”

„Ai trecut de 40 de ani? Păi, aceasta este vârsta la care eu m-am convertit”, a răspuns fratele, „și merg încă bine.” Spunea aceasta deși avea aproape 80 de ani. Auzindu-l ce zice, mi-am zis: „Poate are dreptate în ceea ce spune.” „Tu ești un Branham nou nouț”, a continuat el, „și abia ai învățat să-ți controlezi adunările mai bine și toate celelalte lucruri. Dacă vei reuși să aduci și America la linia corectă, vei face cu adevărat ceva minunat pentru Domnul nostru.” Deci noi am mers înainte în felul acesta și totul a fost foarte frumos.

În acea vedenie mi s-a arătat o mare adunare care se ținea tot la Durban dar era cu mult mai mare decât prima. Apoi am auzit un strigăt și am văzut un Înger care venea din cer, învăluit într-o lumină puternică. Îngerul Domnului care stă aici, era în picioare. El stă întotdeauna la dreapta mea, pe partea aceasta.

Omul acela a venit și se plimba în jur, dar aceea nu era o vedenie, căci totul se petrecea real. Puteam să-l aud pașii și Vocea în timp ce vorbea cu mine. Da, totul era real, ceea ce înseamnă că nu era o vedenie. Acel Om stătea acolo, așa cum stați voi, iar Glasul Lui răsuna la fel ca glasul meu sau ca al vostru. În ce privește însă vedenia, ea izbucnește înaintea voastră ca un film.

Acest Înger a coborât și mi-a spus să mă întorc și să privesc în direcția aceasta, apoi mi-a spus ce urma să se întâmple. Se părea că eram în India. Spun aceasta pentru că oamenii aceia păreau a fi indieni.

Africanii sunt oameni puternici și masivi, unii dintre ei ajungând până la aproape

șapte picioare înălțime și cântărind o sută de kilograme. Când am fost în Africa, acolo erau adunate cam 15 triburi diferite – zulușii, shunghii, basutoșii, etc. Astfel, după ce spuneam, de exemplu, „Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu...” puteam merge să beau un pahar cu apă până când fiecare din cei 15 traducători reușeau să traducă cuvintele mele în limba tribului respectiv.

Când i-am auzit pe pentecostali vorbind în limbi, m-am tot gândit la sunetele și la cuvintele pe care le scoteau ei. Ce înțeles pot avea ele? Dar eu cred că Biblia este corectă și că are dreptate când spune că orice sunet are o însemnătate.

Și acolo în Africa, unii ziceau: „Blrr, blrr, blrr, blrr”, ceea ce în limba noastră ar însemna: „Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu” (dau un exemplu), în timp ce alții spuneau: „Cluck, cluck, cluck, cluck”, care însemna tot „Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu”. Aceasta arată că nu contează ce fel de sunet este acela, căci undeva sau pentru cineva, el are o însemnătate.

Când acel Înger a venit jos, El mi-a arătat o adunare foarte mare de oameni; cea mai mare adunare pe care am văzut-o vreodată. Apoi celălalt Înger a venit foarte aproape de mine și mi-a zis: „La adunarea aceea sunt trei sute de mii de oameni”, iar eu am scris numărul pe o bucată de hârtie. Aș vrea să vă notați și voi acest lucru, așa cum l-am notat și pe acela referitor la băiețelul care a fost înviat în Finlanda.

Vedeți? El a spus că la acea adunare vor fi de trei ori mai mulți oameni decât la prima. Pe mine mă bucură foarte mult aceasta pentru că îmi place să aduc cât mai multe suflete la Domnul nostru. Acum să mergem la tema noastră, căci ieri am studiat tehnica demonilor.

Eu nu am pretenția că sunt un învățător biblic, pentru că am doar șapte clase, însă tot ce spun, primesc prin inspirație. Dar inspirația trebuie să fie conform Bibliei pentru că altfel este greșită, este adevărat? Nu contează ce inspirație este, ea trebuie să fie o temelie a lui Dumnezeu, pentru că nu există o altă temelie

adevărată decât aceea pusă de El. Prin urmare, dacă ce spun eu se dovedește a fi greșit, lăsați ca cuvintele mele să fie o minciună deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. Vedeți?

Mai mult, Pavel spune că *„chiar dacă un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de Aceasta, să fie anatema, adică blestemat.”* (Galateni 1.8).

Eu știu că ceea ce v-am spus este Adevărul, pentru că Dumnezeu a dovedit lucrul acesta atât prin Cuvântul Său cât și prin semne și minuni, și cred că sunt obligat față de El să aduc acest Adevăr al Evangheliei la biserică. Așa este.

Oamenii sunt împărțiți într-o mulțime de organizații diferite și în secte, ceea ce este total greșit. Noi toți suntem copiii lui Dumnezeu, dacă ne năștem din nou, iar El vrea ca noi să știm aceasta.

Amintiți-vă că atunci când Solomon a construit Templul din Ierusalim, pietrele folosite în construcție au fost tăiate în diferite cariere, dar când au fost îmbinate împreună s-au potrivit atât de perfect încât nu s-a auzit nici o lovitură de ciocan, nici un zgomot de ferestrău sau ceva de felul acesta, deoarece Conducătorul întregii lucrări a fost Dumnezeu. Dumnezeu are copiii Săi și în Adunarea lui Dumnezeu și în Biserica lui Dumnezeu și în alte locuri, dar când vor fi adunați împreună vor fi „îmbinați” împreună prin dragostea lui Dumnezeu, într-o Biserică slăvită pe care o va lua sus.

Voi știți că înainte de a fi expusă într-o galerie de artă orice pictură trebuie să facă față criticilor. Și pictorul care a pictat „Ultima Cină” a lucrat timp de vreo zece ani la ea, apoi la câțiva ani după ce l-a pictat pe Hristos, l-a pictat și pe Iuda. Vă dați seama că același bărbat care a pozat pentru tabloul lui Isus a pozat mai târziu pentru Iuda. Acesta este adevărul. Într-un interval de zece ani, acel mare cântăreț de operă a pozat o dată pentru chipul lui Hristos și o dată pentru Iuda. Dar vedeți, voi nu aveți nevoie de zece ani, ci vă sunt necesare doar zece minute ca să faceți

același lucru, însă o asemenea schimbare vă va transforma într-un păcătos pierdut.

Aceasta mă face să mă gândesc la cei care spun că sunt „Biserica lui Hristos”. Nu spun aceasta ca să lovesc în cineva, dar am călătorit de trei ori în jurul lumii și am traversat cele șapte mări, dar nu am găsit nici o grupare care să se numească „Holly-rollers”. Acesta este numai un nume batjocoritor pe care l-a aplicat diavolul pe credincioși.

La ora actuală, în lume sunt cam 678 de biserici organizate, dar nici una din ele nu se numește „holly-roller”. Vedeți? Acesta este doar un nume dat de Satan.

Eu mă uit adesea la oamenii aceștia cu părul cărunt.

Ieri eram în camera de studiu și a venit un lucrător care i-a zis fiului meu: „Aș vrea să dau mâna cu tatăl tău.” Dar fiul meu, care a crescut cu fratele Baxter, a răspuns scurt: „Nu!”

Mie nu-mi place aceasta. Desigur, eu nu sunt un slujitor al oamenilor, ci trebuie să Îl slujesc pe Domnul, dar îmi place să dau mâna cu frații mei. Acesta este adevărul. În mine este ceva care mă face să-mi placă să dau mâna cu lucrătorii și nu numai cu ei, ci cu orice slujitor al lui Dumnezeu.

Nu am știut ce a făcut fiul meu decât mai târziu când mi-a spus soția, însă nu pot fi de acord cu atitudinea lui. Dacă el i-ar fi spus acelui slujitor: „O clipă, te rog, căci acum este în rugăciune. Voi merge la el și voi vedea ce va spune în legătura cu cererea ta,” ar fi fost în ordine, dar el l-a refuzat scurt. Spun aceasta pentru ca fiul meu să se corecteze și să nu mai procedeze așa.

Desigur, eu nu pot sta tot timpul afară, căci dacă fac aceasta sunt epuizat pe când

merg la adunare și trebuie să mă odihnesc puțin deoarece acolo vine Îngerul Domnului, iar El Se folosește de mine ca să descopere diferite lucruri. Așa s-a întâmplat aseară când El i-a vorbit unei doamne, dar ea nu a putut înțelege acele cuvinte. Atunci El mers mai adânc și i-a spus care este necazul ei, la ce se gândește și ce urma să se întâmple, totul fiind perfect adevărat. Vedeți?

Apoi, vedeniile mă slăbesc foarte tare, de aceea, uneori sunt atât de epuizat încât nici nu mai știu ce fac. Acesta este motivul pentru care aș vrea să vă rugați pentru mine, căci nu termin bine o adunare și urmează alta și alta. Dacă după adunarea aceasta aș avea o vacanță de două luni în care să pot merge la pescuit, ar fi în ordine, dar așa nu se poate căci urmează alte și alte adunări.

Aș vrea ca voi toți să stați în rugăciune și să fiți gata să răspundeți chemării Lui, căci este periculos să-L refuzați. Eu sunt în așteptarea Îngerului Domnului, care stă lângă mine, după care Îl văd cum merge prin audiență oprindu-se deasupra cuiva. Lumina prezenței Lui va fi acolo, după care îmi dă o vedenie în care îmi arată diferite lucruri referitoare la persoana respectivă. Aceasta se întâmplă în fiecare adunare, dar eu nu trebuie să le spun oamenilor tot ce se petrece pentru că totul este pe tărâmul spiritual.

Dacă se întâmplă ca persoana respectivă să nu răspundă cercetării Lui, este ca și când ar spune referitor la Biblie: „Nu-i nimic de ea!” și pleacă mai departe. Vedeți? Acest lucru este foarte rău, de aceea aș vrea să fiți tot timpul atenți, ascultători și gata să Îl primiți ca să Îi puteți răspunde când vă vorbește.

Soția mea, fratele Beeler și mulți alți frați, mi-au vorbit despre faptul că Domnul l-a chemat pe un om cu care era ceva rău în legătură cu fratele lui, dar omul acela nu a răspuns chemării, măcar că era în adunare, așa că nu a putut fi ajutat cu nimic. Eu am primit o vedenie cu privire la el, dar pentru că nu a răspuns când a fost chemat, vedenia m-a părăsit. Vedeți? Acum problema este între Dumnezeu și acel om. Fiți deci vegheatori tot timpul; fiți atenți!

Acum vom intra în subiectul nostru despre „Demonologie” și vom vorbi despre demoni. Când oamenii te aud pronunțând cuvântul „demon” se gândesc imediat: „Oh, aici este numai fanatism!” dar nu este așa, pentru că demonii sunt la fel de reali ca și îngerii.

Pe cât este de adevărat că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, pe atât este de adevărat că Diavolul este un drac. El există cu adevărat și este un drac, înțelegeți?

Cerul este cât se poate de real, așa că dacă există cerul, există și iadul; dacă există un loc binecuvântat, există și un loc al pedepsei; dacă există zi, există și noapte. Vedeți? Deci pe cât este de sigur că există ziua, pe atât este de sigur că există și noaptea; pe cât este de sigur că există un creștin adevărat, pe atât este de sigur că există și un fățarnic; pe cât este de sigur că există ceva autentic sau adevărat, care vine de la Dumnezeu, pe atât este de sigur că există și cineva care să imite. Tot timpul este ceva pro și contra; este alb și negru; este adevăr și minciună. Da, există o Evanghelie adevărată și o evanghelie falsă; o credință adevărată și una formală; un creștin adevărat și un fățarnic care imită totul; un dolar american adevărat și un dolar fals. Vedeți? Tot timpul aceste două lucruri merg împreună, iar noi nu le putem separa pentru că Dumnezeu lasă ca ploaia să cadă și peste unul și peste celălalt.

Fie ca El să îmi îngăduie să vă vorbesc puțin despre aceasta. Câți predicatori sunt aici? Ridicați mâinile. Peste tot se văd numai mâini ridicate, ceea ce înseamnă că sunt o mulțime de predicatori. Dumnezeu să vă binecuvânteze, fraților.

Înainte de a ne întoarce la acest subiect vital, aș vrea să vă mai întreb ceva. Câți pentecostali sunt aici? Ridicați mâinile. Păi, toți sunteți pentecostali. În ordine. Am să vă povestesc ce mi s-a întâmplat când am ajuns prima dată printre voi.

S-a întâmplat chiar aici sus, în Indiana, într-un loc numit Mishawaka. Era primul grup de pentecostali pe care l-am întâlnit până atunci, iar dacă nu mă înșel se numeau „Adunarea lui Isus Hristos” sau ceva de felul acesta. Acum se numesc

„Penticostalii uniți” și se deosebesc de ceilalți din pricina botezului în apă. Acest lucru nu-i face niște fățarnici, deoarece adevărul este că printre ei sunt mulți credincioși adevărați care posedă Duhul Sfânt. Dumnezeu a dat Duhul Sfânt atât celor care sunt botezați în „Numele lui Isus”, cât și celor care se botează în „Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”. De ce aceasta? Pentru că „*El dă Duhul Sfânt tuturor celor ce i-L cer.*” (Luca 11.13).

Dacă cineva vrea să fie într-un anumit fel, lăsați-l în pace. Voi mergeți înainte și fiți frați. Asta-i tot. Nu vă certați, căci certurile produc numai răni, rupturi și separări, ori noi nu trebuie să ne despărțim, ci trebuie să fim una. Acesta-i adevărul.

Voi știți că eu am fost în Biserica Baptistă din sud, iar când am ajuns prima dată printre penticostali și i-am văzut cum săreau, strigau și băteau din palme în timp ce cântau:

„Sunt unul din ei, sunt unul din ei,

Sunt bucuros căci sunt unul din ei,”

m-am gândit: „O, Doamne, ce fel de biserică este aceasta? Nu am mai văzut niciodată așa ceva!” Îi vedeam dansând și alergând, așa că mă întrebam mirat: „Ei bine, dar ce se întâmplă cu oamenii aceștia? Mi se par cei mai fericiți oameni pe care i-am văzut vreodată.” Vedeam că ei nu se rușinau de credința lor. Bapțiștii erau altfel și se rușinau din când în când de ceea ce credeau, iar când se rugau se trăgeau puțin ca să nu fie văzuți. Penticostalii aceia nu erau așa, ci credința lor se vedea și la exterior și la interior, deoarece și-o arătau fără rușine.

Îmi amintesc apoi de seara când am ajuns pe platformă, căci se spusese: „Toți predicatorii să vină sus!”

Aceea era o convenție și s-au adunat în Nord din cauza problemelor rasiale din Sud, fără să facă nici o diferență de rasă. Ei bine, și acolo era un bătrân de culoare, care avea doar puțin păr pe cap și purta un palton mare și lung, ca o sutană, deși era cald afară, așa că nu dădeai prea mult pe el. El s-a dus însă la microfon și a început să vorbească și să spună: „Copiii mei dragi...” după care a citit din Iov 38.4, unde scrie:

„Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune dacă ai pricepere...”

Toți ceilalți predicatori vorbiseră despre Hristos în mod obișnuit, dar acel bărbat negru a mers în urmă cu milioane de ani, înainte de întemeierea lumii, și a vorbit despre ce s-a întâmplat în ceruri, după care a venit frumos în jos, spre timpul nostru. A vorbit numai vreo cinci minute, după care deodată l-a apucat ceva. Atunci a sărit în sus, și-a lovit călcâiele și a strigat: „Hop!” Avea cam cât loc am eu aici, dar a strigat: „Voi nu aveți destul loc pentru mine ca să predic!” și a plecat de acolo.

Văzându-l, m-am gândit: „Dacă aceea îi face așa ceva unui om de 80 de ani, ce-mi va face mie? O, doresc și eu acea Putere! Vreau s-o am și eu!”

Dar pentru că vorbim despre demoni, vreau să vă spun ce m-a dat gata. Acolo erau doi bărbați, iar când Duhul a coborât peste adunare, ei s-au ridicat și au început să vorbească în limbi și să strige. „Oh, vai! De-aș primi și eu acel lucru!” mă gândeam în timp ce-i priveam. Vedeți? „Ce minunat este! O, cât iubesc acest lucru!” Eu am povestit aceste lucruri în „Povestea vieții mele”, așa că știți ce s-a întâmplat.

În noaptea aceea am dormit în câmp, iar în dimineața următoare am revenit printre ei cu dorința de a-i cerceta pe cei doi bărbați.

Voi știți că Dumnezeu mi-a dat Ceva prin care pot cerceta duhul omului. Ați văzut aceasta chiar aici, pe platformă. Așa se face că am intrat în vorbă cu unul din cei

doi. Am dat mâna cu el și i-am zis: „Bună ziua, domnule.”

„Bună ziua”, mi-a răspuns el. Era un bărbat plăcut și amabil. „Ești lucrător?” l-am întrebat.

„Nu, domnule, sunt un simplu credincios.”

Și în felul acesta am început să discutăm pentru că voiam să-i prind duhul. Vedeți? El nu știa aceasta, dar curând mi-am dat seama că omul din fața mea este un credincios adevărat, un sfânt al lui Dumnezeu. Dar partea ciudată a urmat când am discutat cu celălalt bărbat, care era total opus primului. El trăia cu o femeie care nu era soția lui și avea și doi copii cu ea. Acesta-i adevărul. Când am văzut-o în vedenie venind spre el, mi-am zis: „Oh, vai, nu se poate așa ceva!” după care m-am gândit: „Aceasta arată că duhul dintre acești oameni este greșit. Asta-i tot.”

Totuși, în seara aceea când am mers din nou în adunare, am văzut cum binecuvântarea lui Dumnezeu cădea peste acei oameni, iar Îngerul Domnului mi-a adevărit că acolo era Duhul Sfânt.

Oh, și același Duh care a venit peste bărbatul acela sfânt și curat, a venit și peste celălalt deși era un fățarnic. Când Duhul venea peste ei, amândoi se ridicau, strigau, îl laudau pe Domnul, vorbeau în limbi și dansau.

Văzând aceasta am zis: „Doamne, nu pot înțelege cum vine aceasta și nu pot vedea nicăieri în Biblie un tablou cu privire la aceasta. Sau poate sunt eu amăgit?”

Voiam să stau în totul numai pe Cuvânt de aceea am zis: „Doamne, Tu cunoști inima mea, știi că nu pot înțelege ce se întâmplă, de aceea Te rog să mă ajuți să văd acest lucru în Cuvântul Tău. Duhul Sfânt care a coborât peste primul bărbat, este Același Duh care a coborât și peste al doilea. Totuși, primul este un om sfânt,

În timp ce al doilea este un fățarnic. Ce poate fi aceasta, căci nu înțeleg?”

Aș fi putut să-l chem afară pe acel bărbat și să-i spun care era adevărul cu privire la el, dovedindu-i că este cel mai mare fățarnic pe care l-am cunoscut vreodată, dar sunt sigur că s-ar fi certat cu mine. Totuși, eu am știut cine era în realitate. Da, domnilor.

La fel s-a întâmplat și aseară. Eu am știut că acolo în spate au fost doi astfel de bărbați, care aparțin unei biserici de aici din oraș și care erau doar niște critici. I-am văzut dar am preferat să tac pentru că Dumnezeu este Judecătorul și El îi cunoaște pe toți. Să mă provoace vreodată și atunci veți vedea ce va urma! Până atunci însă, lăsați-i în pace.

În ce-i privește pe cei doi bărbați din adunarea aceea pentecostală, eu n-am putut înțelege ce se întâmpla decât 2-3 ani mai târziu, când am mers sus în Green's Mill, Indiana. Acolo am o peșteră veche unde obișnuiesc să mă retrag pentru rugăciune, și i-am zis Domnului: „Doamne, eu nu pot înțelege ce s-a întâmplat în grupul acela de oameni. Mi s-au părut cei mai minunați oameni pe care i-am întâlnit vreodată în viața mea, dar nu pot înțelege cum era posibil ca Duhul să fie și peste acel om greșit. Tu cunoști sinceritatea inimii mele și știi că Te iubesc, dar cum este posibil ca Duhul care este aici cu mine, și care era peste acei oameni sinceri, să fie și peste acel fățarnic?”

Nu puteam înțelege nicicum lucrul acesta, dar Domnul a coborât în marea Lui îndurare și mi-a arătat. Desigur, ceea ce-mi spunea El trebuia să fie în primul rând în Biblie, așa că Domnul mi-a zis: „Ia-ți Biblia!” Am luat Biblia și am așteptat câteva minute, după care El a continuat: „Deschide la Evrei 6 și citește acolo!” Am deschis Biblia și am citit până am ajuns la versetele 7-8:

„Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar dacă aduce spini și măcăciuni, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”

După ce am citit aceste cuvinte, am spus: „Aceasta este!” Slavă lui Dumnezeu căci acum am înțeles.”

Isus a spus: *„Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui.”* Toți cei de aici suntem creștini, oameni născuți din nou. În ordine. Deci semănătorul a semănat sămânță bună.

„Dar pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat.” Vedeți? Ce este neghina? O buruiană.

Acum priviți. *„Robii stăpânului casei au venit și i-au zis: „Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?” Apoi au adăugat: „Vrei să mergem s-o smulgem?”*

„Nu”, le-a răspuns el, „ca nu cumva, smulgând neghina să smulgeți și grâul împreună cu ea.

Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina...” (Matei 13.24-30).

Vedeți? Este un câmp cu grâu, dar pe acel ogor nu este numai grâu, ci sunt și plante agățătoare, urzici și tot felul de buruieni urât mirositoare, este adevărat? Ploaia vine adesea să ude pământul, da? De ce vine ea? Desigur, nu ca să ude urzica, planta cățărătoare sau neghina, ci este trimisă pentru a uda grâul. Dar și urzica, buruiana și neghina însetează după ploaie la fel ca grâul, iar ploaia care cade peste grâu udă și celelalte buruieni. Și ce urmează? Micuța buruiană va ridica imediat capul sus, se va bucura și va tresălta la fel ca grâul. Dar ce spune

Cuvântul?

„După roadele lor îi veți cunoaște.” (Matei 7.20).

Acolo sunteți, vedeți? Aceasta arată că același Duh Sfânt îl binecuvântează și pe cel fățarnic. Știu că acest lucru v-a lovit pe unii dintre cei ce aparțineți de „Adunarea lui Dumnezeu”, dar acesta-i adevărul. Voi ați fost învățați sfințenia și ați știut că Duhul Sfânt vine numai peste un om sfânt, iată însă că El poate veni și peste cel drept și peste cel nedrept (cum citim în Matei 5.45), dar *„după roadele lor îi veți cunoaște.”*

Desigur, dacă am semănat grâu, vreau să recoltez tot grâu, dar iată că și buruienile trăiesc în același ogor cu el. Mai mult, trăiesc din aceeași ploaie care vine să ude grâul, deși ploaia nu este trimisă pentru buruieni ci pentru grâu. Dar vedeți, fiind în același ogor cu grâul, buruienile beneficiază de aceleași binecuvântări, așa că ploaia care ajută grâul în creștere și dezvoltare, ajută și buruiana.

Toate lucrurile naturale sunt un simbol spre lucrurile duhovnicești, așa că nu este de mirare că există demoni care imită creștinismul, posedând chiar binecuvântarea Duhului. Vedeți? Acesta nu este lapte subțiat, ci este purul adevăr.

Prin urmare, eu nu sunt salvat pentru că pot striga; nici pentru că așa simt, ci sunt salvat pentru că am îndeplinit condițiile lui Dumnezeu din această Biblie, deoarece El a spus:

„Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24). Eu cred aceasta și știu că sunt salvat pe baza aceasta, pentru că așa a făgăduit Dumnezeu.

Dacă cineva spune că tu ești salvat pentru că te-a izbit în față un vâjâit puternic, eu mă bucur dar vreau să știu de unde a venit acel vâjâit. Vedeți? Problema care se ridică este ce fel de viață duci după ce te-a izbit acel vâjâit, căci roada pe care o aduci arată ce ești. De ce aceasta? Pentru că demonii pot lucra chiar și printre creștini. Credeți aceasta?

Acesta este punctul în care ați greșit voi. Să nu credeți că am intenția să rănesc pe cineva, căci nu este așa, ci doresc ca voi să știți adevărul. Voi, cei din „Adunarea lui Dumnezeu” ați deviat prin faptul că ați făcut profeți din oameni care nu erau profeți. Peste un profet nu trebuie să-și pună nimeni mâinile și nici nu trebuie trimis de nimeni afară, pentru că el se naște ca profet. Vedeți? **Biblia vorbește despre slujba de proroc (profet) și despre darul prorociei, iar voi ați greșit prin faptul că ați amestecat slujba de proroc cu darul prorociei.**

Biblia spune că *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...”* (Evrei 1.1-2).

În trupul lui Hristos sunt nouă daruri duhovnicești, unul din ele fiind darul prorociei. Prin acest dar este posibil ca femeia aceasta (dau un exemplu) să proorocească în seara aceasta, după care n-o mai face niciodată în tot restul vieții ei. Este posibil ca acest dar să fie mâine seară peste bărbatul acela și apoi peste altul și altul. Vedeți? Faptul că acea femeie proorocește nu face din ea un profet, așa cum nici bărbatul care proorocește nu este un profet. Nu, nu, căci acela este doar darul prorociei. Și înainte ca prorocia adusă prin darul prorociei să fie dusă în fața bisericii, este nevoie să fie judecată de doi sau trei „judecători” duhovnicești. Este adevărat?

Acesta este motivul pentru care Pavel spune: *„...puteți să prorociți toți, dar unul după altul...”* (1 Corinteni 14.31). Și tot el spune: *„Dacă este făcută o descoperire unuia care șade jos, cel dintâi să tacă.”* (versetul 30).

Dacă ar fi așa cum se învață astăzi, înseamnă că în biserică sunt un grup de profeți, ceea ce nu este posibil. Nu, biserică Penticostală, aceștia nu sunt profeți! Și vă mai spun ceva: acesta este motivul pentru care Dumnezeu nu mai poate lucra în biserică, deoarece este nevoie ca toate lucrurile să fie puse în rânduială conform Cuvântului. Acesta este adevărul. Voi trebuie să urmați calea corectă. Cum credeți că puteți zidi o casă fără să urmați planul de construcție? Nu se poate, ci trebuie să începeți corect!

Dacă veți citi, veți vedea că înaintea unui profet nu poate sta nimeni. Uitați-vă la Isaia, la Moise, etc. În fața lui Moise s-a ridicat unul - Core - dar Dumnezeu i-a zis profetului Său: *„Depărtează-te de ei, căci se va deschide pământul și-i va înghiți de vii.”*

Vedeți? Un profet este născut ca profet, căci darurile și chemarea sunt fără pocăință. El este ales mai dinainte de Dumnezeu pentru acea slujbă, iar însărcinarea lui este să aducă Cuvântul lui Dumnezeu la popor, pentru că Cuvântul vine numai la profet.

În ce privește însă **darul prorociei, el este unul din darurile rânduite în cadrul bisericii**. S-ar putea ca cineva să zică: „Ei bine, dar numai în Vechiul Testament erau profeți!”

O, nu! Și Noul Testament a avut profeți. Priviți-l pe Agab. El era un profet nou testamental. Duhul Domnului a venit peste el și l-a adus în locul unde era Pavel, iar când a intrat, *„a luat brâul lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile și a zis: „Iată ce zice Duhul Sfânt: „Așa vor lega iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brâul acesta și-l vor da în mâinile neamurilor.”* (Fapte 21.11). Vedeți? Acest bărbat era un profet, nu un om cu darul prorociei.

În ce vă privește pe voi, prietenii mei penticostali, ați încurcat toate darurile pentru că ele sunt date pentru biserică, oricărei persoane care este botezată prin Duhul în Trupul lui Hristos, așa cum citim în 1 Corinteni 12.13: *„Noi toți am fost botezați de*

un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup.”

Voi ziceți: „Ei bine, eu am darul vindecării!” dar Biblia spune: *„Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați.”* (Iacov 5.16). Vedeți? Noi trebuie să ne rugăm unii pentru alții deoarece nu suntem individuali, ci suntem o unitate. Înțelegeți?

Dar aici se pot strecura uneori demonii, de aceea Pavel a spus: *„Cât despre proroci, să vorbească doi sau trei și ceilalți să judece.”* (1 Corintei 14.29).

Mesajul adus prin darul prorociei nu va fi un citat din Scriptură sau ceva de felul acesta, pentru că Dumnezeu nu se repetă, ci va fi o avertizare pentru biserică. După ce a fost dat mesajul, se ridică judecătorii, iar unul din ei zice: „Este de la Domnul. Să-l primim.” Celălalt va spune și el: „Da, să-l primim.” Astfel, mesajul este întărit, așa cum spune Biblia, pe mărturia a doi sau trei martori și poate fi dat bisericii, care trebuie să urmărească împlinirea lui.

Dacă ceea ce s-a spus nu se împlinește, înseamnă că aveți printre voi un duh rău, dar dacă totul se împlinește întocmai, dați-I slavă lui Dumnezeu pentru că Duhul Sfânt este printre voi. Vedeți?

Acesta este punctul în care trebuie să vegheați și să fiți atenți. Nu încercați să presați lucrurile căci eu nu aș putea face ochi căprui dacă am ochi albaștri. Vedeți? Trebuie să fiu mulțumit cu ochii albaștri pe care îi am. Deci acesta este punctul prin care demonii pot pătrunde pe tărâmul oamenilor duhovnicești.

Acum aș vrea să citim ceva din 1 Samuel 28, ca să pătrundem mai adânc în această temă. Vă rog să fiți atenți pentru că vreau să vă arăt cum lucrează demonii chiar în biserică și cum aduce Satan imitația pentru fiecare lucru adevărat care există. În felul acesta veți putea înțelege că conform Bibliei demonii vin printre creștini și fac imitații.

De multe ori, când un om spune: „Eu cred în Isus Hristos!” noi îl declarăm creștin, dar Biblia spune că „și dracii cred... și se înfioară.” (Iacov 2.19)., ceea ce înseamnă că acesta nu este un semn că acel om este salvat.

Într-una din aceste seri aș vrea să ajung la problema alegerii ca să vedeți ce înseamnă salvarea. Adevărul este că voi nu ați avut nimic a face cu alegerea Lui și că nu puteți face nimic pentru aceasta, ci Dumnezeu este Cel care-l salvează pe om necondiționat. Băiete, aceasta te-a împotmolit de tot, nu-i așa? Ia să vedem.

Avraam este considerat „părintele credinței noastre”, este adevărat? Oh, el a avut făgăduința!

„Da, dar poate era un om mare!” Nu, domnule! Avraam venea din Babilon, din cetatea Ur, dar Dumnezeu l-a chemat și a făcut cu el un legământ necondiționat: „Mă voi îndura de tine și de sămânța ta după tine.” Fără nici o condiție. Dumnezeu a făcut un legământ cu omul, dar omul l-a rupt de fiecare dată; nu a ținut niciodată legământul făcut cu Dumnezeu. Nu a putut îndeplini niciodată cerințele legii, dar când a venit Hristos, El a împlinit Legea și a adus harul care rânduise deja un Salvator.

Moise a rânduit o cale de scăpare pentru oameni, dar de fiecare dată omul a încercat să facă ceva de la sine, ceva prin care să se salveze singur, măcar că acest lucru nu era și nu este posibil. Aceasta nu este însă natura lui. Priviți în Eden. Imediat ce a văzut că este gol, omul a luat niște frunze de smochin, le-a cusut laolaltă și și-a făcut din ele șorturi. Este adevărat? Dar curând a putut vedea că nu este nimic care să-l salveze și că singur Dumnezeu este Cel care poate să-o facă, iar El vă salvează necondiționat, prin îndurarea Sa, așa că dacă sunteți salvați, sunteți salvați cu adevărat.

Priviți-l pe Avraam. Dumnezeu l-a condus până în Palestina, după care i-a spus să nu părăsească acea țară. Orice iudeu care părăsește Palestina este un decăzut. Astfel, dacă Dumnezeu îți spune să faci ceva, iar tu nu îl ascuți, ești un decăzut.

Este adevărat?

În ordine. Și iată că Dumnezeu a îngăduit să vină o foamete pentru a pune la încercare credința lui Avraam. Oh, dar în loc să stea în țară, cum îi poruncise Domnul, Avraam a luat-o pe Sara și s-a grăbit să plece în Gherar, o cetate care se afla la o depărtare de vreo trei sute de mile. Când a ajuns acolo a aflat că în Gherar domnea un rege puternic, numit Abimelec. El era un bărbat tânăr și era în căutarea unei iubite, așa că ochii i s-au oprit asupra Sarei, nevasta lui Avraam, de care s-a îndrăgostit.

Înainte de a intra în țară, Avraam îi spusese Sarei: *„Să spui că sunt fratele tău și că tu ești sora mea, căci altfel s-ar putea să fiu ucis din pricina ta.”*

Când a văzut-o pe Sara, Abimelec s-a îndrăgostit de ea, iar pentru că i se spusese că este sora lui Avraam, a zis: *„Este în ordine, așa că o voi duce la palat.”* Desigur, femeile au pregătit-o, iar a doua zi urma să se căsătorească cu Abimelec. Abimelec era un om bun și neprihănit, iar în noaptea premergătoare nunții, Domnul I s-a arătat în vis și i-a zis: *„Iată, ai să mori din pricina femeii pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat.”*

„Doamne”, a răspuns Abimelec, „Tu cunoști curăția inimii mele.” Vedeți? El era un om neprihănit și sfânt. *„Vei omorî Tu oare chiar și un neam nevinovat? Nu mi-a spus el că este soru-sa? Și n-a zis ea însăși că el este fratele său? Eu am lucrat cu inimă curată și cu mâini nevinovate.”*

Dumnezeu i-a zis în vis: *„Știu și eu că ai lucrat cu inimă curată; de aceea te-am și ferit să păcătuiești împotriva mea. Iată de ce n-am îngăduit să te atingi de ea.*

Acum dă omului nevasta înapoi; căci el este proroc, se va ruga pentru tine și vei trăi...” (Geneza 20.2-7). Aleluia!

Ce era Avraam? Un decăzut, un mincinos necinstit, este adevărat? Să nu credeți cumva că există minciuni mici și albe, căci nu este așa. Ori sunt minciuni negre, ori nu sunt deloc.

Avraam a spus o minciună sfruntată, afirmând că Sara era sora lui, deși în realitate era nevastă-sa; a umblat cu ocolișuri și s-a purtat ca un decăzut, în timp ce Abimelec era un om neprihănit și curat, care a stat înaintea lui Dumnezeu și a spus: *„Doamne, Tu cunoști inima mea curată.”*

Cu toate acestea, Domnul i-a zis: *„Eu nu voi asculta rugăciunea ta, Abimelec, iar dacă nu o duci înapoi pe Sara și dacă nu se roagă profetul Meu pentru tine, vei muri.”* Vedeți?

Avraam era într-adevăr un decăzut mincinos, dar cu toate acestea el era profetul lui Dumnezeu și asta era tot. Vedeți? Aceasta o spune Biblia.

Să nu mergeți prea departe, ca să nu cădeți cumva în extrema calvinistă: „Odată ajuns în har nu mai poți cădea”, căci dacă gândiți așa sunteți greșiți. Vedeți? Dar nici să nu credeți că dacă faceți ceva greșit, sunteți duși pentru totdeauna, pierduți, căci nu este așa. Nu, nu. Voi sunteți copiii lui Dumnezeu născuți prin Duhul Sfânt; sunteți fiii și fiicele lui Dumnezeu, iar roadele vor mărturisi pentru ele însele. Ia te uită!

Acum vom citi din 1 Samuel 28, începând de la versetul 6:

„Saul a întrebat pe Domnul și Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim și Tumim, nici prin prorocie.

Atunci Saul a zis slujitorilor săi: „Căutați-mi o femeie care să cheme morții, ca să mă duc s-o întreb.” Slujitorii lui i-au zis: „Iată că în En-Dor

este o femeie care cheamă morții.”

Atunci Saul s-a schimbat, a luat alte haine și a plecat cu doi oameni. A ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a zis: „Spune-mi viitorul chemând un mort, și scoală-mi pe cine-ți voi spune.”

Femeia i-a răspuns: „Știi ce a făcut Saul, cum a nimicit din țară pe cei ce cheamă morții și pe cei ce ghicesc viitorul: pentru ce dar întinzi o cursă vieții mele, ca să mă omori?”

Saul i-a jurat pe Domnul, și a zis: „Viu este Domnul, că nu ți se va întâmpla nici un rău pentru aceasta.”

Femeia i-a zis: „Pe cine vrei să-ți scol?” Și el a răspuns: „Scoală-mi pe Samuel.”

Când a văzut femeia pe Samuel, a scos un țipăt mare, și a zis lui Saul: „Pentru ce m-ai înșelat? Tu ești Saul!”

Împăratul i-a zis: „Nu te teme de nimic; dar ce vezi?” Femeia a zis lui Saul: „Văd o ființă dumnezeiască sculându-se din pământ.”

El i-a zis: „Cum e la chip?” Și ea a răspuns: „Este un bărbat bătrân, care se scoală, și este învelit cu o mantie.” (Desigur, aceea era mantaua prorocului). Saul a înțeles că era Samuel, s-a plecat cu fața la pământ, și s-a închinat.

Samuel a zis lui Saul: „Pentru ce m-ai tulburat, chemându-mă?” Saul a răspuns: „Sunt într-o mare strâmtorare: filistenii îmi fac război și

Dumnezeu S-a depărtat de la mine; nu mi-a răspuns nici prin proroci, nici prin vise. Și te-am chemat să-mi arăți ce să fac.”

Samuel a zis: „Pentru ce mă întrebi pe mine când Domnul S-a depărtat de tine și S-a făcut vrăjmașul tău?

Domnul îți va face așa cum îți vestisem din partea Lui; Domnul a rupt împărăția din mâinile tale și a dat-o altuia, lui David.” (v. 6-17).

Acum priviți. Cel despre care se scrie aici, este Saul, care odată a fost considerat proroc pentru că a prorocit cu prorocii. Este adevărat, învățătorilor? Dar ce s-a întâmplat cu el? A decăzut. Și ce i-a spus Samuel? Că în ziua următoare el și fiii lui vor fi împreună cu Samuel, adică vor muri. Vedeți? Dacă nu luați seama la Dumnezeu, El vă va lua de pe pământ.

Priviți ce le scrie Pavel corintenilor:

„Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v-a fost dat în Hristos Isus.

Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință.

În felul acesta mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru;

Așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.” (1 Corinteni 1.4-7).

Dar după ce le spune aceste cuvinte, ia ciocanul și începe să bată în ei, muștrându-i din pricina femeilor predicatori; a faptului că luau Cina Domnului în mod necuviincios, etc. Lucrurile erau așa de grave între ei, încât un bărbat trăia cu mama lui vitregă, ceea ce l-a determinat pe Pavel să spună, după ce mai întâi afirmase că sunt în Hristos:

„...am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus.” (capitolul 5.5). Vedeți?

Tot Pavel spune în capitolul 11.30 că din pricina păcatului *„sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și nu puțini dorm”*, ceea ce înseamnă că trebuie să fiți atenți cum mergeți pe cale.

Deci Saul a fost considerat proroc pentru că a prorocit împreună cu prorocii. (1 Samuel 11.10), dar apoi a decăzut pentru că nu s-a supus lui Dumnezeu. Din cauza aceasta împărăția a fost luată din mâinile lui și dată lui David, care a fost uns ca împărat de Samuel, la porunca Domnului.

Din ceea ce am citit în 1 Samuel 28, am văzut că Israelul avea trei căi prin care putea să îl întrebe pe Domnul și să îi ceară sfatul:

- printr-un profet;

- prin vise;

- prin Urim și Tumim.

Dar ce face Diavolul? Poate veni cu o imitație: vrăjitorul, prorocul mincinos și sfera de cristal. Vedeți?

Urim și Tumim erau pe pieptarul judecății, iar când cineva voia să afle ceva, mergea înaintea lui Dumnezeu. Marele preot își puna pieptarul cu acele pietre pe el, iar dacă Lumina venea și strălucea peste Urim și Tumim, deci peste acele pietre, era în ordine; dacă nu, însemna că acel lucru nu venea de la Dumnezeu.

Dar ce se întâmplă astăzi? Ghicitorul ia acea sferă de cristal și imită lucrarea Domnului făcută prin Urim și Tumim, dar aceasta este o înșelăciune.

Priviți numai cum imită Satan! Dumnezeu S-a descoperit într-o triplă lucrare, iar Satan face la fel. Dumnezeu își arăta voia înaintea poporului prin Urim și Tumim, iar astăzi Satan vine și imită această lucrare prin sfera de cristal a vrăjitorului.

Dumnezeu vorbea prin profeții Săi, dar Diavolul și-a ridicat și el proroci mincinoși, vrăjitori și prezicători. Înțelegeți ce vreau să spun? **„Urim și Tumim” al copiilor lui Dumnezeu de astăzi este această Biblie.** Astfel, dacă cineva aduce o prorocie sau un vis și nu este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu, este fals. Să nu îl credeți!

Nu demult a venit la mine un predicator finuț, care mi-a zis: „Frate Branham, am venit aici însoțit de o femeie plină de Duhul Sfânt. Este cea mai plăcută și mai dulce femeie pe care am cunoscut-o vreodată, deși a fost măritată de patru ori.”

„Ei, dar cum așa?” l-am întrebat.

„Laudă lui Dumnezeu căci El mi-a dat un vis prin care m-a încredințat că pot s-o iau fără nici o problemă.” „Așa?”

„Da. Am visat că soția mea trăia în curvie, dar după un timp s-a întors la mine și a zis: „O, mă vei ierta, dragă? Mă vei ierta?”

„Păi, sigur că te iert”, i-am răspuns eu și am primit-o înapoi. Când am auzit ce spune, i-am zis: „Victor, visul tău este foarte frumos, doar că ți l-a dat diavolul.”

„De ce spui aceasta?” m-a întrebat el.

„Pentru că nu este conform Scripturii. Ea trăiește fără doar și poate în curvie, pentru că nu poate avea patru bărbați. Acesta este adevărul. Dacă îl părăsește pe cel cu care trăiește și se întoarce la primul, face un lucru și mai rău decât prima dată, așa că trebuie să trăiască singură pentru tot restul vieții. Tu știi că aceasta este ceea ce spune Cuvântul așa că visul tău este fals.”

În Vechiul Testament, când un proroc venea și aducea o prorocie, ca să vadă dacă era de la Domnul o pune înaintea lui Urim și Tumim. Dacă Lumina Domnului venea peste acele pietre, prorocia era un Absolut, era Adevărul, dar dacă nu era legitimată de Lumină, era o minciună.

Dacă astăzi se ridică cineva și aduce un vis, o prorocie sau o interpretare a Cuvântului și aceea nu se identifică cu Biblia, este un fals. De ce? Pentru că Urim și Tumim al nostru este Biblia. Amin. Cuvântul lui Dumnezeu este Glasul Lui, așa cum era în trecut Urim și Tumim.

Să nu credeți că sunt fanatic, căci nu sunt, dar mă bucur pentru că știu pe ce stau, iar aceasta mă emoționează.

Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. Prin urmare, pe mine nu mă interesează ce fel de vis ai avut, nici ce fel de prorocie ai dat; dacă nu este conform Cuvântului lui Dumnezeu, este greșită.

Acesta este necazul astăzi: unul are un vis, unul are o viziune, o vorbire în limbi sau o descoperire, dar toate acestea au încurcat atât de mult lucrurile încât trebuie

să vă întoarceți înapoi la Temelia care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Priviți dacă nu am dreptate! Unul spune: „Oh, am văzut într-o vedenie ca Isus vine pe un cal alb!” și bazându-se pe aceasta își face o biserică.

Altul zice: „Oh, aleluia! Eu L-am văzut venind pe un nor!” și pe baza aceasta face și el o biserică. Ce urmează? Din aceasta scot o învățătură și astfel încep să se certe între ei și se despart. Vedeți? Mai mult, spun că celălalt este greșit și se numesc unii pe alții „vizuină de șobolani” sau „Speluncă de păduchi” (local public unde se adună oameni decăzuți moral).

Oh, frate, dar dacă vorbește în felul acesta este dovada că inima ta nu este în ordine cu Dumnezeu. Acesta-i adevărul. Noi suntem frați, de aceea trebuie să ne iubim unii pe alții, căci avem nevoie unii de alții.

Acum priviți. După ce a căzut, Saul a mers să Îl întrebe pe Domnul, dar El Și-a întors fața și a refuzat să-i răspundă.

Mai întâi a mers la proroci, dar după ce s-au rugat, aceștia i-au zis: „Nu avem nimic de spus pentru tine.” Atunci s-a dus să întrebe prin Urim și Tumim: „O, Dumnezeule, am încercat să primesc un răspuns prin proroci, dar nu mi-ai răspuns nici un cuvânt. Vrei să-mi vorbești acum?” Dar Lumina a refuzat să strălucească pe acele pietre de pe pieptar.

Atunci și-a zis: „Poate voi primi un vis,” însă așteptarea i-a fost zadarnică. Văzând aceasta, Saul s-a hotărât să meargă la o vrăjitoare, la o degradată. Astfel, s-a deghizat ca să nu fie recunoscut și s-a dus la o femeie care chema morții. Mulți au spus: „O, dar acela nu putea fi Samuel!” Ba da, Biblia spune că acea vrăjitoare l-a chemat chiar pe Samuel, deși vi se pare ciudat. Ea a putut să-l cheme și l-a chemat, iar din cele spuse de Biblie vedem că avea încă mantaua de profet. Deci frate, după ce pleci din lumea aceasta, deși oamenii spun că ești mort, nu este

adevărat, căci tu trăiești în altă parte.

Am să mă opresc puțin la această femeie. Ea era un demon și avea legătură cu lumea duhurilor. Adevărul este că și astăzi sunt o mulțime de spirițiști care cunosc mai multe lucruri despre lumea duhurilor decât cunosc cei care se pretind a fi creștini.

Priviți numai la zilele lui Isus. Acolo erau acei mari rabini și învățați în Scriptură, care știau mult mai multe lucruri decât seminariștii de astăzi. Mai mult, ei trebuiau să ducă o viață curată și sfântă, căci altfel ar fi fost uciși de popor. Dar cu toate acestea nu știau despre Dumnezeu mai mult decât știe un iepure despre schiuri. Acesta este adevărul. Când a venit Isus, ei nu au putut să Îl recunoască măcar că aveau toate profețiile despre El și L-au numit „drac, Beelzebul”, etc. Este adevărat?

Și iată că cei mai josnici demoni, care îl stăpâneau pe un om și îl țineau prin morminte, au strigat: „*Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui preaînalt?*” (Luca 8.28). Este adevărat? Vrăjitorii și demonii L-au recunoscut pe Fiul lui Dumnezeu în timp ce predicatorii educați în seminariile teologice L-au numit „Beelzebul”.

O, fraților, vă pot spune că aceste lucruri nu s-au schimbat deloc astăzi. Nu, nu, pentru că nici oamenii de astăzi nu recunosc puterea lui Dumnezeu. Să știți că nu contează câtă cunoștință aveți pentru că Dumnezeu nu este în cuvinte mari, ci într-o inimă sinceră și curată.

Puteți sta aici și să vorbiți nu știu cât de frumos, căci aceasta nu vă va aduce mai aproape de Dumnezeu. Puteți face repetiții înainte de a vă ține predica și să faceți ce vreți voi, căci nici aceasta nu vă va aduce mai aproape de El. Puteți învăța cuvinte din dicționar și să citiți până adormiți cu capul pe el, căci nici aceasta nu vă va apropia mai mult de Dumnezeu, ci doar o inimă smerită și predată lui Dumnezeu va face aceasta.

Pe El nu-l interesează că nu cunoașteți Abecedarul, deoarece ceea ce dorește, este să fiți smeriți și ascultători. De ce? Pentru că Dumnezeu locuiește într-o inimă smerită, nu în educație, nu în școli, nu în teologie, nu în cuvinte mari sau în locuri pompoase. Nu, nu, ci locuiește în inima omului. Și nu uitați! Cu cât te poți coborî mai mult în smerenie și în simplitate, cu atât ești mai mare în ochii lui Dumnezeu.

Lăsați-mă să vă spun ceva. Am observat că holdele voastre de grâu sunt pline de boabe. Un spic plin cu boabe se apleacă întotdeauna, este adevărat? Dar un lăstar micuț stă cu capul sus și se zbate mult în jur pentru că nu are nimic în spic.

Așa sunt și mulți dintre indivizii aceștia care se gândesc că au mult Cuvânt în cap, dar nu au nimic în inimă. Vedeți?

Un cap sfânt se va pleca în fața Puterii Domnului și va recunoaște că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Da, el va crede lucrările Lui.

Pentru ei însă, Isus Hristos este Același doar ieri. Da, ei Îl recunosc în istorie dar El nu este numai un Dumnezeu istoric, ci este Același și astăzi.

Unii spun: „Oh, eu cred că la Rusalii a avut loc o mare revărsare a Duhului și că s-au făcut lucruri mari!” apoi pictează un foc, dar un om care îngheață nu se poate încălzi la un foc pictat. Vedeți? Focul pictat nu încălzește.

Cam așa este astăzi. Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci, dar oamenii preferă un foc pictat. Măcar că îngheață, spun: „Privește ce foc mare au avut ei!” Este adevărat că au avut, dar aceasta nu vă încălzește cu nimic pe voi.

Fraților, noi avem astăzi tot ce au avut ei la Rusalii! Și imediat ce lucrurile vor fi puse în ordine, Biserica va fi pregătită și răpită. Dar știți care este necazul nostru? Nu avem credință nici măcar pentru vindecarea divină, ca să nu mai vorbim de

răpire, și aceasta din cauză că suntem cu totul răsuciți; unul într-o parte și altul în cealaltă parte.

„Doctorul Cutare a spus că El era așa...”

„Ei bine, predicatorul meu a spus că era așa...” Vedeți?

Nu demult, o femeie a zis despre mine: „El este doar un șarlatan! Așa mi-a spus preotul nostru.” Aș dori ca preotul ei să vină o dată la mine ca să discutăm, căci atunci se va vedea cine este adevăratul șarlatan. Da, am putea vedea cu toții aceasta.

Cu câțva timp în urmă am fost la Harlingen, Texas, unde am avut o adunare. Ei au pus o mulțime de afișe mari, chiar și pe mașini, prin care anunțau adunarea, dar în seara când am mers acolo pentru a ține serviciul divin mi s-a spus că este prezent FBI-ul pentru a arăta tuturor că sunt un șarlatan. Ce se întâmplase de fapt? Cu câteva zile în urmă fusese vindecată o fetiță.

Fratele Baxter a venit la mine și mi-a zis: „Frate Branham, eu nu am mai văzut niciodată așa ceva, o asemenea încurcătură. Acolo sunt cam 4000-5000 de oameni care nu știu ce să creadă.”

Dar să vă povestesc întâmplarea. Cu câteva zile înainte, mă îndreptam spre camera mea, când deodată am auzit pe cineva plângând. M-am gândit că poate este cineva care are probleme. Am privit înapoi și am văzut două fetițe de vreo 17-18 ani.

„Ce ți s-a întâmplat, domnișoară?” am întrebat-o pe una dintre ele.

„O, frate Branham!” (Am înțeles imediat că fetele mă cunoșteau). „Am adus-o de la o foarte mare distanță până aici, deoarece trebuie internată într-un ospiciu de nebuni”, mi-a spus tânăra arătând spre fata cealaltă care plângea în brațele ei. „Știam că dacă o voi aduce la tine și dacă te vei ruga pentru ea, Dumnezeu o va vindeca.”

„Ce credință!” m-am gândit în sinea mea, după care am continuat. Ei bine, soră, iată că ai reușit s-o aduci. Ai călătorit până aici cu un automobil galben, nu-i așa?”

„Da”, a răspuns ea.

„Mama ta este invalidă”.

„Așa este.”

„Aparții de Biserica Metodistă.”

„Da”.

„În timp ce veneați încoace era cât pe ce să te răstorni cu mașina într-o curbă unde șoseaua era jumătate cu beton și jumătate cu asfalt.”

„Așa este, frate Branham”.

„Așa vorbește Domnul, tânăra este vindecată!”

În ziua următoare, fetele au umblat prin tot orașul și au spus tuturor despre

vindecarea dăruită de Domnul. Dar desigur, oamenii nu o cunoșteau pe tânăra vindecată; nu știau în ce stare fusese mai înainte, așa că au rămas sceptici la cele auzite.

În seara următoare vindecării tinerei, fratele Baxter mi-a zis îngrijorat: „Frate Branham aș vrea să adunăm o mică ofertă pentru că stăm foarte rău cu fondurile.

„Nici nu te gândești la așa ceva, frate Baxter. Dacă am ajuns să cerem oferte ca să putem merge mai departe, înseamnă că este timpul să dau mâna cu frații și să merg singur. Să nu faci aceasta pentru că toate lucrurile sunt în mâna lui Dumnezeu. Eu îi aparțin Lui așa că îmi va purta cu siguranță de grijă.”

„Bine, frate”, a răspuns el. Și chiar în seara aceea, puțin mai târziu, fratele a venit din nou la mine și mi-a zis: „Uite, cineva a trimis plicul acesta. Nu are nici un nume pe el, dar conține nouă bancnote de câte o sută de dolari, adică exact suma de care avem nevoie.”

„Frate Baxter...” am spus eu, iar el mi-a răspuns:

„Iartă-mă!”

Știam că oferta de 900 de dolari fusese făcută de tânăra care o adusese pe cealaltă tânăra la rugăciune. Domnul îmi arătase că ea va face acel lucru, dar nu i-am spus nimic fratelui Baxter. În seara cu pricina, fratele Baxter a venit la mine și mi-a zis:

„Frate Branham, fetele sunt jos, cu hainele împachetate și gata de plecare.”

„Dar ce s-a întâmplat cu ele?”

„Cred că ar fi mai bine să te duci tu să vorbești cu ele,” mi-a zis el.

„În ce camera le găsec?”

Fratele mi-a spus, iar eu m-am dus la ușă și am bătut. Le-am auzit plângând așa că am bătut încă o dată. Tânăra a venit la ușă, iar când m-a văzut a spus:

„Oh, frate Branham îmi pare atât de rău! Numai eu ți-am cauzat problema aceasta.”

„Ce problemă? Ce vrei să spui, soră?”

„Păi, eu am adus FBI-ul pe urmele tale.”

„Tu? Cum adică?”

„Păi, cred că am făcut prea multă zarvă prin oraș când am mărturisit despre vindecarea divină și despre celelalte lucruri.” „O, nu!”

„Frate Branham, am auzit că vor fi prezenți în sală agenți FBI, care vor încerca să te pună într-o situație neplăcută.”

„Păi, dacă am făcut ceva rău, trebuie să fiu tras la răspundere pentru faptele mele, nu-i așa? Iar dacă se face aceasta pentru că am predicat Adevărul, este foarte bine. Eu trăiesc prin și pentru această Biblie, așa că nu-ți face probleme.”

„Mie îmi pare rău pentru ceea ce am făcut”, a spus ea.

„Soră, tu nu ai făcut nimic rău, deci nu are pentru ce să-ți pară rău.”

„Înseamnă că nu te temi să mergi acolo?”

„Nu.”

„Dar FBI-ul va fi acolo!”

„Nu este nici o problemă, pentru că i-am avut printre noi și cu alte ocazii.”

Cred că mulți dintre voi îl cunosc pe căpitanul Al. Ferrar, care s-a convertit sus în Tacoma, Washington. El este ofițer FBI și a fost salvat într-o adunare. Acest bărbat s-a ridicat și a spus: „Îl urmăresc pe acest om (adică pe mine) de doi ani. Am verificat conturile și toate celelalte lucruri care se spun cu privire la el, iar ceea ce pot să vă spun acum, este că voi nu urmați un fanatic, ci Adevărul.

Unul dintre colegii mei avea copilul bolnav de poliomelită (boală virotică infecțioasă a măduvei spinării, urmată de paralizie), iar medicul la care l-a dus i-a spus să-l ducă în rândul de rugăciune. Noi am făcut aceasta, iar când a mers acolo, i s-au spus toate lucrurile întocmai cum erau. Mai mult, acest bărbat a spus: „În opt zile se va întoarce la școală!” deși nu uitați, copilul avea poliomelită, și așa a fost. Eu l-am urmărit zi de zi, timp de doi ani, și am fost martor la o mulțime de lucruri supranaturale, de aceea, vă pot spune că voi nu urmați un șarlatan, ci Adevărul.”

Aceste cuvinte au fost spuse de căpitanul FBI, Al. Ferrar, care a doua zi a fost botezat de mine și condus la Hristos, care l-a botezat cu Duhul Sfânt.

După ce i-am povestit și tinerei ceea ce v-am povestit vouă, i-am zis:

„Poate se va întâmpla la fel și cu individul acesta.”

„Nu te temi de el?” m-a întrebat ea.

„Să mă tem? Sigur că nu. De ce să mă tem când sunt trimis de Dumnezeu tocmai pentru această lucrare? El este Cel care duce lupta, nu eu. Tot ce vreau este ca voi toți să stați deoparte.”

După ce le-am spus aceasta și fraților, am mers la adunare. Locul era ticsit de oameni. Îngrijitorul a venit la mine și mi-a spus: „Reverend Branham, am angajat zece copii mexicani să rupă afișele în care se vorbește de rău slujba ta.”

„Nu te îngrijora, domnule, căci Dumnezeu este Acela care va descoperi toate lucrurile și îl va da pe față pe vinovat. Stați liniștiți.”

Nu voi uita niciodată seara aceea. După ce am intrat în sală, fratele Baxter a cântat „Crede numai!”, după care a spus:

„Din câte am auzit, în seara aceasta fratele Branham va fi acuzat de cineva care susține că este greșit. Ceea ce pot spune eu, este că l-am văzut în multe bătălii, dar Dumnezeu a luptat întotdeauna pentru el. Îi dau cuvântul fratelui Branham.”

M-am dus sus și am spus: „Am citit o informație conform căreia voi fi acuzat de cineva de aici. Aș vrea ca agenții FBI, care vor să facă aceasta, să vină acum, la începutul adunării și să spună ce au de spus. Eu stau aici ca apărător al Evangheliei și sunt gata să vă ascult învinuirile.”

Am așteptat puțin dar nu a venit nimeni, așa că am continuat: „Poate nu au sosit încă.” Eram liniștit pentru că știam pe ce stau deoarece Domnul îmi arătase încă

de când eram în camera mea ce avea să se întâmple.

„Vom mai aștepta puțin, iar între timp vom cânta o cântare. Domnule agent FBI, ești în sală sau afară? Vrei să vii să ne spui ceea ce ai de spus?” Totuși nu s-a ridicat nimeni. Am întrebat încă o dată, după care Domnul mi-a dat o vedenie. Am văzut o umbră neagră care stătea într-un colț. Am privit-o atent și am văzut cum se ridică și merge până la balcon, iar acolo s-a oprit deasupra a doi bărbați – unul îmbrăcat cu un costum albastru, iar celălalt cu costum gri. Era clar așa că am zis: „Prietenii, nu există nici un agent FBI care să facă aceasta, căci ce are FBI-ul cu predicarea Evangheliei? Nu agenții FBI au ceva cu mine, ci este vorba de doi predicatori care stau la balcon.”

Am văzut că încearcă să se ascundă, așa că am continuat: „Nu vă lăsați jos!” Imediat doi texani solizi au vrut să meargă sus să-i prindă pe cei doi, dar eu le-am spus: „Nu, fraților, nu faceți aceasta, căci aici nu este vorba de o luptă dată cu carnea și sângele. Stați liniștiți că Cel ce rezolvă toate lucrurile este Dumnezeu.”

După ce am spus aceste cuvinte, am privit spre cei doi și am zis: „Fraților, voi ați afirmat că sunt asemenea lui Simon vrăjitorul, un înșelător care-i vrăjește pe oameni. Aceasta înseamnă că dacă eu sunt unul ca Simon vrăjitorul, voi sunteți slujitorii lui Dumnezeu. Vă invit deci să veniți pe platformă. Dacă sunt un vrăjitor, lăsați ca Dumnezeu să mă lovească cu moartea, dar dacă eu sunt slujitorul lui Dumnezeu, iar ceea ce spuneți despre mine este o minciună, să vă lovească pe voi cu moartea. Haideți aici și vom vedea cine are dreptate și cine este greșit. Vom cânta o cântare, timp în care puteți veni jos.”

Ei s-au ridicat dar în loc să vină pe platformă au părăsit sala, așa că nu i-am mai văzut niciodată.

Eu am spus din nou: „Veniți aici! Dacă sunt un vrăjitor ca Simon vrăjitorul, lăsați ca Dumnezeu să mă lovească cu moartea, dar dacă sunt profetul Lui, când veți urca pe platformă veți fi loviți voi cu moartea.” Vedeți? Ei știau bine că nu se pot juca cu

Dumnezeu. Știau ce s-a întâmplat în alte locuri, așa că au preferat să fugă. Prin urmare, întotdeauna să vă gândiți la un singur lucru și anume: că Dumnezeu este încă Dumnezeu și nu Se lasă batjocorit.

Vrăjitoarea din En-Dor a chemat duhul lui Samuel, iar Saul a putut vorbi cu el.

Poate vă întrebați cum de a fost posibil acel lucru? Atunci a fost posibil, dar astăzi nu se mai poate face aceasta. De ce? Pentru că în vremea aceea, cei adormiți se aflau doar sub sângele jertfelor animale, deoarece adevărata Jertfă nu fusese încă dată. Ei se aflau în așteptarea împlinirii făgăduinței date.

Aș vrea ca voi, predicatorii, să mă susțineți dacă sunteți de acord cu ceea ce voi spune.

În vechime, când murea un om, el se afla sub sângele jertfei animale, iar sufletul lui mergea în locul de așteptare unde urma să stea până la venirea Răscumpărătorului.

Lăsați-mă să vă explic puțin lucrul acesta ca să înțelegeți. Câți ați citit articolul care s-a scris despre mine în „Reader’s Digest”? Cred că în numărul din octombrie sau noiembrie. Dar nu vi se pare curios că tot această publicație a scris un articol și despre miss Pepper, care este cea mai renumită vrăjitoare sau medium? Ați citit articolul referitor la ea? Nu este ciudat faptul că s-a scris despre ambele duhuri cam în același timp?

Voi știți că dacă există ceva adevărat, imediat se ridică și o imitație. Dacă aș veni la voi, v-aș da un dolar și aș spune: „Acesta este un dolar adevărat”, el ar trebui să arate așa cum știți că este un dolar adevărat. Altfel, nu m-ați crede, este adevărat? Așa este și cu imitația: ea trebuie să fie foarte aproape de adevăr ca să poată înșela. Și ce a spus Isus referitor la aceasta? Că în zilele din urmă cele două duhuri vor fi atât de apropiate încât, *„dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei*

aleși.” (Matei 24.24). El nu se referea aici la religioșii reci și formalști, care au doar o formă de evlavie, ci spune că aceste două duhuri (Duhul Sfânt și duhul de imitație) vor fi atât de apropiate încât dacă s-ar putea i-ar înșela și pe aleși. De ce? Pentru că vor lucra cot la cot, adică vor face aceleași lucrări. Nu uitați că așa a spus Isus!

Acum aș vrea să fiți foarte atenți pentru că vă voi aduce un mic tablou ca să înțelegeți ce vreau să spun.

Cei de la Reader’s Digest au scris un articol referitor la ceea ce s-a întâmplat la adunarea din Costa Mesa, California, la care am avut cam 2700 de oameni pentru rugăciune. Acolo a venit un bărbat din Canada, care și-a adus băiețelul pentru rugăciune. El fusese cu copilul la spitalele Mayo’s și John Hopkins, deoarece avea o boală foarte gravă la creier și din cauza aceasta mâinile i se strâmbaseră în felul acesta, iar picioarele îi erau așa (fratele Branham arată).

După ce l-au consultat, medicii au spus: „Nu se poate face nimic. Nu-l mai putem ajuta cu nimic.” Omul s-a întors în Canada dar și-a zis: „Încă nu sunt învins! Trebuie să se mai poată face ceva.”

Citiți articolul apărut în noiembrie în revista „Reader’s Digest” și veți vedea. Este intitulat „Vindecarea lui Donny Morton”.

Deci bărbatul și-a zis: „Încă nu sunt învins pentru că cunosc un vindecător divin pe nume William Branham, la a cărui rugăciune s-au vindecat doi prieteni de-ai mei care erau surdo-muți. După rugăciunea lui, au auzit și vorbesc.”

Astfel, a sunat acasă la mine să afle unde sunt. Eu eram la Costa Mesa, California. Dacă veți citi articolul, cuvintele spuse de acel bărbat vă vor rupe inimile, căci povestește cum a călătorit prin zăpadă și tot ce i s-a întâmplat până a ajuns la mine.

El i-a spus copilului: „Fii atent, Donny. Noi nu suntem încă învinși.” (Sărmanul copil suferea îngrozitor așa că nu putea nici măcar să zâmbească). „Nu suntem învinși, căci vom merge la profetul lui Dumnezeu și Îl vom întreba pe el ce trebuie să facem ca să te vindecii.”

Au pornit de acasă, prin zăpadă, ca să ajungă în locul unde eram eu. Nu au avut bani pentru avion, ci au fost nevoiți să ia autobuzul. Erau atât de săraci încât mama a fost nevoită să se întoarcă acasă. Bărbatul povestește cum a trebuit să schimbe tot timpul scutecele și cât de greu au călătorit, deoarece deși avea aproape opt ani, copilul era total neputincios. Nu avea bani nici ca să cumpere mâncare, iar pentru a-i distra atenția de la situația în care se aflau, tatăl încerca să-i povestească tot felul de lucruri frumoase.

Când au ajuns în California, tatăl copilului i-a spus adjunctului șoferului motivul pentru care a venit până acolo, iar acesta i-a răspuns: „Ați venit până aici ca să vedeți un „divin” ce?” Desigur, voi știți ce a spus America despre lucrarea aceasta. Ei au zis: „O, noi suntem atât de deștepți! Știm totul, așa că nu mai avem nevoie de nimeni ca să ne învețe ceva!” Vedeți?

Deci el l-a întrebat: „Un „divin” ce? Ați venit din Winnipeg, Canada, un drum atât de lung, numai pentru atât?” Desigur, ei s-au gândit că ceva nu era în ordine cu sărmanul acela.

O, și când bărbatul a ajuns la adunare, a aflat că acolo erau cam 2700 de oameni care așteptau în rândul de rugăciune. Totuși, când cei care-și așteptau rândul l-au văzut pe copilașul acela atât de deformat și pe sărmanul tată cu hainele zdrențuite și atât de necăjit, s-au dat la o parte și i-au lăsat să treacă în față.

Voi știți însă că este împotriva regulilor să îți cedezi locul pe platformă. Poți face aceasta numai dacă îți cedezi numărul de rugăciune în favoarea aceluia om. Dacă ești prins că faci doar un schimb de numere, ești dat afară din rând. Vedeți? Voi trebuie să veniți aici într-o anumită ordine și să respectați instrucțiunile care vi se

dau. Este nevoie să veniți personal, ca să auziți ceea ce se spune și astfel să primiți credință.

Odată cineva a zis: „Ei bine, eu nu prea cred în lucrurile acestea, dar voi merge totuși acolo căci poate voi fi vindecat.”

O asemenea atitudine creează numai ceartă și confuzie, iar cei care procedează așa vor culege ceea ce au semănat.

Când bărbatul acela a ajuns pe platformă, purtându-și fiul pe brațe, Billy i-a cerut numărul de rugăciune. Desigur, el nu avea nici un număr, așa că Billy i-a zis:

„Îmi pare rău, domnule, dar va trebui să așteptați.”

„În ordine”, a răspuns el. „Mă voi pune la rând și voi aștepta. Nu am știut că trebuie să fac aceasta.”

Eu vorbeam cu cineva dar am auzit discuția dintre Billy și el, așa că am întrebat în timp ce bărbatul voia să plece:

„Care este problema?”

„Nu are număr de rugăciune”, a răspuns Billy.

Atunci Ceva mi-a spus: „Cheamă-l înapoi!”

„Adu-l aici!” am spus eu.

Bărbatul s-a întors cu copilul în brațe și a venit la mine în timp ce lacrimile îi șiroiau pe fața nerasă. Nu i-am pus nici o întrebare, ci am privit spre copil, apoi i-am spus cine este, de unde vine, că a fost la Clinica Mayo și ce i-au spus medicii, ce fel de boală are copilul și cât este de gravă – cu un cuvânt, i-am spus totul.

Tatăl, care începuse să plângă și mai tare, m-a privit și a spus: „Așa este, domnule. Acesta este adevărul, dar spune-mi, te rog, va mai trăi copilul meu?”

„Nu știu aceasta”, dar imediat am adăugat: „O clipă, căci am primit o altă vedenie.”

„Tu nu vei crede ceea ce-ți voi spune acum pentru că cei de la Clinicile Mayo și Hopkins ți-au spus că în cazul fiului tău nu este posibilă o operație pe creier, dar eu îți voi spune ce trebuie să faci. Ia-ți copilul și pleacă, iar peste trei zile te vei întâlni cu o femeie cu părul negru care va intra în vorbă cu tine și te va întreba ce are băiatul. După ce-i vei spune, ea îți va vorbi despre un medic necunoscut, de la țară, care îți poate opera copilul. Tu te vei îndoii de cuvintele ei pentru că cei de la Mayo ți-au spus altceva, dar aceasta este singura șansă de salvare pentru copilul tău. Prin puterea lui Dumnezeu și prin operația făcută de acel medic, el va trăi. Deci, dacă crezi că sunt profetul lui Dumnezeu, du-te și fă cum ți-am spus.”

Bărbatul a privit în jur, iar după ce a răspuns scurt: „Mulțumesc”, a plecat. La trei zile după această întâmplare, într-o dimineață pe când mergea pe stradă cu copilul, s-a întâlnit cu o femeie care l-a întrebat ce are fiul lui. „Este o boală de creier”, a răspuns tatăl copilului, în timp ce se grăbea să treacă mai departe pentru că întrebarea îl făcuse să se simtă foarte rău. Dar femeia a continuat: „Domnule, cunosc pe cineva care-ți poate opera copilul.”

„Doamnă, medicii au renunțat la el și mi-au spus că nu se mai poate face nimic. Mai mult, am fost la un bărbat numit William Branham, care s-a rugat pentru copil, iar el mi-a spus că...” și în clipa aceea și-a amintit ce-i spusese.

„O, așteaptă o clipă!” i-a zis femeii, apoi a continuat: „...o femeie cu părul negru și costum gri... după trei zile, pe stradă, și-mi va spune... Da, aceasta este femeia!”

„Doamnă, unde este medicul acela?” Femeia l-a dus la acel medic, acesta a făcut operația și copilul a fost vindecat.

Vedeți? Lucrul acesta a fost publicat în Reader's Digest. Imediat după aceea, frații Mayo m-au invitat la o mică discuție.

„Reverend Branham, ce i-ați făcut copilului?”

„Nimic. Nici măcar nu l-am atins”, am răspuns eu. „l-am spus doar ce mi-a arătat Domnul, iar omul a ascultat.”

Acum vine însă partea ciudată, căci cu vreo 3-4 săptămâni înainte ca să apară articolul referitor la vindecarea aceluși copil, tot revista Reader's Digest a publicat un articol de 14 pagini referitor la miss Pepper, o vrăjitoare adevărată sau un medium. Ea se ocupă de aceste lucruri din 1897, iar acum trăiește la New York și are aproape 100 de ani. Această miss Pepper a fost o simplă casnică până într-o zi când fiind bolnavă a căzut într-o transă și a început să vorbească cu morții. După aceea a fost dusă pretutindeni în lume, chiar și în Anglia, și au supus-o la tot felul de teste pentru a vedea dacă spune adevărul sau minte. Se spune că mulți s-au travestit ca s-o înșele dar nu a fost posibil pentru că a spus întotdeauna adevărul.

Desigur, peste tot în lume sunt o mulțime de imitatori care spun că cheamă duhurile morților, dar în realitate sunt niște înșelători.

În acest sens, tot Reader's Digest scrie despre acel bărbat care a dorit să sărute mâna mamei lui moarte, iar a doua zi s-a dovedit că de fapt a fost înșelat de așa zisă vrăjitoare, care i-a dat să sărute o bucată de pânză de tifon. Există o

mulțime de imitatori care pretind că sunt mediumi deși în realitate sunt niște înșelători. Mă refer la vrăjitorii de duzină care ghicesc în cărți pe stradă, sau fac alte lucruri de felul acesta. Ei sunt numai niște înșelători, dar există și mediumi adevărați.

Vedeți? Exact așa este și pe tărâm religios: și noi avem o mulțime de imitatori mincinoși.

Acum vă rog să fiți atenți! Această miss Pepper este un medium adevărat, iar concluzia revistei, după discuția avută cu ea, a fost că „Un lucru este sigur, și anume: un om care moare, în realitate nu este mort, ci el trăiește undeva, deoarece femeia aceasta le cheamă duhurile și poate vorbi cu ei.”

Cineva întreabă: „Tu crezi așa ceva, frate Branham?” Sigur că cred, căci Biblia spune că acesta este adevărul. Desigur, aceasta este o lucrare a diavolului, dar ea există. Spiritismul este un truc al Satanei.

Imediat după ce revista a publicat articolul referitor la vindecarea copilului, am primit o mulțime de scrisori din toate părțile. Nu vi se pare ciudat faptul că cele două articole au urmat unul după altul?

Eu am primit mai multe scrisori în care mi s-a spus: „Frate Branham, aceste două articole dovedesc că nu ești cu nimic mai mult decât un medium. Privește ce spune acea femeie și uite ce i-ai spus tu aceluia bărbat, referitor la femeia cu care urma să se întâlnească și toate celelalte.”

La aceste afirmații, am răspuns următoarele:

„O clipă, vă rog! Toate aceste lucruri arată cât de puțin cunoașteți voi, predicatorii, tărâmul duhovnicesc. Ar fi bine ca în loc de botezul trupului să vă botezați creierul,

deoarece voi nu încercați să luați seama la aceste lucruri și să le judecați prin Cuvânt.”

Oare nu la fel au vorbit și despre Isus? El cunoștea tainele inimilor lor; știa ce au făcut, ce vor face și alte lucruri de felul acesta, iar ei L-au învinuit și au spus: „Tu ești un Beelzebul, un ghicitor și un vrăjitor!”

Ei nu s-au oprit o clipă să vadă cum stau lucrurile și ca să înțeleagă că El era de fapt Fiul lui Dumnezeu. De ce aceasta? Pentru că nu erau destul de duhovnicești ca să vadă adevărul. Da, ei au trecut peste pasajele biblice care vorbesc despre El și despre faptul că avea să intre în Ierusalim călare pe un măgăruș, sau despre celelalte lucruri, ci priveau doar la cea de-a doua venire a Lui.

Exact așa este și astăzi. Ei privesc peste realitatea ce se petrece sub ochii lor. Aleluia! Acesta-i adevărul. Eu știu că Dumnezeu este aici și știu și că vă răpesc mult din timpul pe care-l aveți, dar este nevoie ca voi să vedeți aceste lucruri, prieteni. Dacă nu ne vom mai întâlni, trebuie să știți clar că sunt două duhuri; trebuie să știți că există demoni și trebuie să faceți deosebirea între Adevăr și minciună, căci sunt atât de apropiate încât abia pot fi deosebite.

Amintiți-vă că acest lucru nu este afară, nu este departe, nu este printre farisei sau în altă parte, ci este chiar aici, lângă ușă. Fiți atenți!

Haideți să privim puțin aceste două cazuri. Ca să puteți înțelege, voi folosi exemplul cu dolarul. Dacă vă dau un dolar fals, cred că dacă sunteți înțelepți, primul lucru pe care-l veți face este să îl pipăiți și să-l examinați, este adevărat? Dolarul original este făcut dintr-o hârtie specială și mătase, de aceea, acesta este primul lucru care vă va ajuta să vedeți autenticitatea lui.

La fel este și pe tărâm duhovnicesc. S-o privim mai întâi pe această miss Pepper. În cei cincizeci și ceva de ani de prezicere, pe care îi are de când cheamă duhurile

morților, ea nu a pomenit nici măcar o dată Numele lui Dumnezeu; nu a vorbit despre vindecarea divină, despre eliberare, judecată sau ceva de felul acesta. Vedeți? Aceasta dovedește că acolo nu este nimic altceva decât o prostie, un joc al Satanei.

Dar priviți pe partea cealaltă. Aici Dumnezeu este prezent în mod constant; se vorbește despre judecată, despre venirea lui Isus, despre vindecarea divină, despre puterea lui Dumnezeu, despre eliberare, etc. Vedeți valoarea acestui Duh? Oricât ați căuta, nu veți găsi prezicători și ghicitori sau vrăjitori care să predice Evanghelia. Atunci care este problema cu oamenii care-i urmează? O, vai!

Să revenim la exemplul nostru. Al doilea mod de recunoaștere al unui dolar adevărat este să-i luăm seria și s-o trimitem la monetărie. Dacă acel dolar este adevărat, acolo există un dolar de argint care posedă aceeași serie cu cel scos pe piață, este adevărat? Dacă dolarul este fals, nu veți găsi nimic.

La fel este duhovnicește. Fraților, luați ceea ce a făcut această femeie și priviți-o în Biblie, căci acolo este răspunsul - veți vedea că este asemenea vrăjitoarei din En-Dor.

Priviți însă ceea ce se petrece aici și puneți totul în fața acestei Cărți, în Monetărie. Ce veți vedea? Că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci*”. Ce arată aceasta? Desigur, că este aceeași lucrare a Lui. El nu face o lucrare numai ca să fie făcută; El nu face ceva fără rost sau fără sens, ci întotdeauna urmărește un scop: să ajute pe cineva, să-l conducă la Dumnezeu. Amin.

Eu nu spun „Amin” doar ca să mă aflu în treabă, ci o fac pentru că cuvântul „Amin” înseamnă „Așa să fie!”; pentru că cred că acesta este adevărul.

Acum aș vrea să vă arăt ceva, de aceea doresc să fiți atenți ca să puteți înțelege. Voi asemăna viața aceasta cu un canal în care locuiesc ființele muritoare - voi și

eu. Ce este înăuntru? Păcat, nesăbuintă și toate celelalte lucruri, dar din când în când se vede câte o Lumină. Pe străzi, pretutindeni se vede numai întunecime, distracții, păcat, într-un cuvânt, draci care-i apucă pe oameni. Oh, ei se îmbracă frumos, sunt oameni educați și bine șlefuiți, dar cu toate acestea sunt inspirați de diavolul.

Dar vedeți? Tot în acel canal există și oameni născuți din nou. Aceasta înseamnă că oamenii din acest canal (lume) sunt influențați din două părți diferite, iar alegerea pe care o fac determină locul în care vor merge.

Cei nedrepti merg într-un loc în care așteaptă judecata, iar Biblia arată clar că Isus s-a dus și a predicat sufletelor care erau în închisoare, este adevărat? Acolo sunt demonii, Diavolul și urmează iadul. Sufletele din închisoare așteaptă judecata pentru că nu s-au pocăit ci au acceptat prostia și minciuna.

În ce-i privește pe credincioșii născuți din nou, aici este un alt Duh: Duhul Sfânt, iar El influențează Biserica astfel încât ea duce o viață asemenea Omului Isus Hristos. În partea aceasta sunt îngerii, Dumnezeu și Împărăția Lui.

Deci omul muritor este influențat de una din aceste două puteri, înțelegeți? Dar ce face vrăjitoarea? Ea pătrunde în acel tărâm și vorbește cu oamenii posedați de demoni, adică cu sufletele celor care n-au primit Cuvântul și nu s-au pocăit ci au permis ca ființele lor să fie stăpânite de demoni. Pe aceștia îi așteaptă doar judecata.

În ce-i privește pe credincioșii născuți din nou, ei sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu care locuiește în ei. Și încă ceva! Diavolul își are prorocii lui așa cum și Dumnezeu îi are pe ai Săi. Înțelegeți ce vreau să spun? Aceștia sunt influențați ori dintr-o parte, ori din cealaltă.

Astăzi, vrăjitorul nu mai poate pătrunde pe tărâmul unde se află sufletele celor

neprihăniți adormiți în Hristos. El nu mai poate ajunge acolo pentru că ei nu se mai află în locul unde erau în zilele împăratului Saul, deoarece Sângele lui Hristos a făcut separarea și i-a luat de acolo.

Priviți numai. După moartea SA, Isus S-a dus și a predicat sufletelor aflate în închisoare. El a murit ca păcătos, măcar că nu a cunoscut niciodată păcatul. Dar a făcut aceasta pentru că a luat locul nostru și a purtat păcatele noastre. Din pricina aceasta S-a dus în iad și a predicat sufletelor de acolo.

Unii oameni spun: „Frate Branham, eu nu pot înțelege aceasta. Isus a murit vineri după amiază și a înviat duminică dimineața, ceea ce înseamnă că a fost mort doar o zi.

Este adevărat. El nu a stat acolo trei zile, ci a înviat mai repede conform prorociei lui David din Psalmul 16.10:

„Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.” Vedeți? El știa că trupul intră în putrefacție după trei zile, de aceea Dumnezeu a spus prin prorocul Său: *„...nu va vedea putrezirea...”*

... Aleluia! El a luat Cuvântul lui Dumnezeu și l-a biruit de fiecare dată pe Satan. Da, El a biruit moartea, iadul și mormântul. El l-au omorât și El a murit ca păcătos pentru că a luat asupra Sa păcatele mele și ale voastre. Oh, și pot să Îl văd cum S-a dus și a bătut la porțile iadului!

Sufletele pierdute de acolo au ieșit și l-au întrebat: „Ei bine, cine ești tu?”

„Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. De ce nu ați vrut să-l ascultați pe Enoh și pe toți ceilalți profeți care au vorbit despre mine? Eu am venit conform profeției lor, Mi-am dat

viața pentru păcatele oamenilor, iar acum Mă întorc Biruitor. Spunând aceasta, a trecut printre demoni, a luat cheile iadului și ale morții din mâinile Satanei, apoi a pornit în sus. Aleluia!

Și în dimineața învierii, dis de dimineață, iată că acolo era un grup de oameni care stăteau în locul de așteptare. Acum ei nu mai sunt acolo, dar atunci erau.

Aș vrea să le spun ceva prietenilor mei catolici. Voi credeți în mijlocirea sfinților, dar dacă vorbiți cu un sfânt din biserica voastră, înseamnă că el este în iad, unde așteaptă judecata lui Dumnezeu, pentru că dacă este într-adevăr sfânt se află în slava lui Dumnezeu și nu poate veni înapoi să vorbească cu voi. Acesta-i adevărul și eu vi-l pot dovedi cu ajutorul Cuvântului.

Cum se poate aceasta? Simplu. Sângele taurilor nu a putut lua păcatele celor adormiți, dar sângele lui Hristos a făcut-o. Mai mult, El i-a despărțit pe cei sfinți de cei păcătoși.

O, și eu pot vedea cum Isus S-a dus acolo sus, în locul de așteptare, unde se aflau bătrânul Avraam, Isaac, Iacov, Samuel și toți ceilalți, și a bătut la ușă. (Fratele Branham bate de șase ori în amvon).

Oh, acum mă simt religios, căci pot să aud cum cineva întreabă: „Cine este la ușă? Cine bate?”

„Sunt Eu, Sămânța lui Avraam!” a răspuns El. Amin.

Avraam a deschis ușa, iar El a repetat: „Eu sunt Sămânța lui Avraam.”

Daniel spusese despre El: „Am văzut o piatră care s-a desprins din munte,” iar

acum el a zis: „Este Piatra pe care am văzut-o dezlipindu-se din munte!”

Pot să-l aud pe Isaia spunând: „Iată-L acolo! El este Acela despre care am spus că munții și dealurile vor răsună de bucurie și toți copacii din câmpie vor bate din palme din pricina Lui!”

Oh, pot să-i văd pe toți cei aflați în Paradis, așteptându-L! Și pot să Îl aud pe El cum le spune: „Veniți! În Ierusalim se luminează de ziuă și trebuie să plecăm de aici. Vom pleca fiindcă v-ați încrezut în sângele taurilor și al țapilor, care a făcut ispășirea până la timpul când Sângele Meu avea să șteargă toată vina voastră. Acum însă, Sângele Meu a fost vărsat pe Calvar, pentru că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și Mi-am dat viața pentru voi. Toată vina păcatului vostru a fost plătită, de aceea puteți pleca de aici!” Aleluia! Glorie lui Dumnezeu!

Pot să văd cum Avraam o ia pe Sara de braț și Îl urmează afară de acolo, iar conform Matei 27.52-53, ei au făcut o scurtă oprire în Ierusalim, unde s-au arătat multora, după care au plecat în sus.

Și știți ce s-a întâmplat atunci? Pot să îl văd pe Caiafa și pe ceilalți preoți stând pe stradă și discutând: „Mi s-a spus că individul acela ar fi înviat. Spuneți-mi, cine este bărbatul acela tânăr care merge alături de femeia aceea frumoasă?” Cei doi tineri erau Avraam și Sara, pentru că ei nu mai sunt bătrâni. Apoi au dispărut dintr-o dată. Aleluia! Ei puteau să apară și să dispară, asemenea lui Isus, care a trecut prin zid, căci aveau același trup ca și El. Acesta este adevărul. Acolo erau toți profeții – ei umblau prin cetate și se arătau multora.

Isus „a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor”. El S-a înălțat mai sus de stele, lună și nori, iar astăzi stă la dreapta Tatălui și mijlocește pentru noi. El va sta acolo până când toți vrăjmașii Lui vor fi puși sub picioarele Sale.

Prieteni, demonii lucrează și astăzi, iar Duhul lui Dumnezeu merge de fiecare dată

ca să-i înfrunte. Aleluia! Priviți! Ziarele și celelalte publicații dovedesc aceasta. Oamenii nu înțeleg, dar știți ce este aceasta? Pregătirea mării confruntări care va avea loc între Dumnezeu și Satan. Puneți-vă de partea lui Dumnezeu și fiți corecți în inimile voastre. Amin. Vă mai spun încă ceva apoi voi încheia.

Nu demult, am avut o adunare aici în Toledo. Înțelegeți ce v-am spus despre demoni? Ei lucrează și sunt cât se poate de religioși! O, ei merg la biserică în fiecare duminică, repetă crezul apostolic și cântă Psalmi. O, vai, sunt cât se poate de religioși!

Priviți numai puțin în Biblie și veți vedea că acesta este adevărul. Cain a fost cât se poate de religios; Esau a fost foarte religios și la fel a fost Iuda. Aceștia sunt religioșii, nu lumea de afară. Ei sunt în biserică. Vedeți?

La Toledo, Ohio, am mers la un restaurant micuț ca să mănânc. De obicei, când merg acolo mănânc la Dunkard, un local foarte plăcut, dar în după-amiaza aceea localul era închis pentru că plecaseră cu toții la școala duminicală. Astfel, a trebuit să merg la un alt local, care se afla peste drum. Era un local mic, lumesc. Eu știam că în statul Ohio erau interzise jocurile de noroc, dar când am intrat în local am văzut un polițist care se juca la un astfel de automat, în timp ce mâna cealaltă o avea așezată pe sânul unei fete care-i stătea în brațe. Ce dureros, căci tocmai cei care trebuie să vegheze la respectarea legilor, le calcă.

Eu mă încred însă în Hristos, Stânca puternică pe care stau, căci toate celelalte sunt doar nisipuri mișcătoare. Nu a mai rămas nimic. Acesta-i adevărul.

Puțin mai încolo am văzut o tânără de vreo 18-19 ani, înconjurată de câțiva tineri. O, ce făceau ei era oribil! Când a venit vânzătoarea și m-a întrebat ce doresc, am observat că puțin mai încolo era o femeie, cam de vârsta mamei mele, care era îmbrăcată cu acele haine provocatoare care se poartă acum. Știți la ce mă refer. Ele se apără spunând: „O, este prea cald! Dar Cuvântul spune clar că cele ce se îmbracă așa sunt nebune! Adevărul este că vor să își arate goliciunea, dar tot ceea

ce fac este rușinos, este o urâciune. O doamnă nu se va îmbrăca niciodată așa, dar o femeie, da.

Am privit-o și am văzut că arăta foarte rău. Era machiată și foarte rujată, iar părul îi era tuns băiețește și pieptănat în sus. Așa cum spune Biblia, era o urâciune.

Biblia spune că dacă o femeie își taie părul, bărbatul are dreptul s-o părăsească, deoarece îl necinstește. Vedeți? Și dacă îl necinstește, soțul ei poate s-o lase. El nu se poate căsători cu alta, dar poate s-o lase. Iuh! Știu că nu vă place ceea ce spun, dar este Adevărul.

Un frate bătrân obișnuia să cânte adesea:

/: Noi am lăsat barierele jos :/

Noi ne-am compromis cu păcatul.

/:Noi am lăsat barierele jos :/

Oile au ieșit, dar cum au intrat caprele?

Aici este problema. Voi ați lăsat barierele jos și biserica s-a amestecat cu lumea. Ați făcut la fel ca israeliții care s-au căsătorit cu femeile moabite la îndemnul lui Balaam. Aceasta a făcut ca întreaga biserică să fie poluată. În epoca penticostală sau Laodicea, biserica a ajuns căldicică, de aceea Dumnezeu o aruncă din gura Lui. Acesta este motivul pentru care El Își va lua doar o rămășiță, pe care o va lua Acasă prin răpire.

Deci acolo am văzut o femeie machiată pe toată fața, iar în jurul ochilor era dată cu negru. Sărmana bătrânică putea să aibă și strănepoți! Stătea acolo alături de doi bătrâni, unul din ei având o eșarfă în jurul gâtului deși era luna iunie. Toți erau băuți, iar unul din ei s-a ridicat și a ieșit.

Privindu-i, m-am gândit: „O, Dumnezeule, cum de nu ștergi aceste lucruri de pe fața pământului? Cum poți să-i suportți? Trebuie oare ca micuțele mele fiice, Sara și Rebeca, să trăiască într-o generație ca aceasta? Privește ce se petrece aici, prin parcuri și pe străzi! O, mă bucur că ai lucrat așa cu Sharon, căci altfel ar fi trebuit să trăiască și ea printre aceste lucruri. Nu este o rușine ceea ce se petrece? Cum este posibil ca neprihănirea Ta sfântă să suporte așa ceva? Ar trebui ca mânia Ta să lovească și să spulbere orice loc ca acesta!”

Și imediat L-am auzit pe Îngerul Domnului zicând:

„Vino aici, deoparte!” Și El m-a muștră, zicând:

„De ce o condamni?”

„Păi, uite cum arată!”

Atunci El mi-a dat o vedenie în care am văzut globul pământesc, iar în jurul lui era ceva ca un brâu. Acela era sângele lui Hristos, care protejează omenirea de mânia lui Dumnezeu. Dacă sângele ar fi luat de acolo, lumea ar fi nimicită într-o clipă, dar așa El vede numai sângele Lui.

Apoi m-am văzut pe mine. Deși nu am făcut faptele acelei femei, am văzut că și eu sunt un păcătos dar Sângele lui Hristos stă ca un scut protector între noi și Dumnezeu. Vedeți? Am putut vedea că de câte ori fac un păcat, păcatul meu Îl lovește pe El, dar Domnul meu spune: „Iartă-l, Tată, căci nu știe ce face!” Apoi fac

altceva și Îl lovesc din nou, dar El zice: „Iartă-l, Tată!”

Dacă acel sânge nu ar fi acolo, El m-ar nimici. Vedeți? Dacă resping harul Său, pentru mine nu mai rămâne nimic altceva decât judecata. Dumnezeu a spus: „Când vei mânca din acel pom, vei muri!” Prin urmare, în după-amiaza aceasta aici este scaunul Său de judecată, iar atitudinea voastră față de Hristos decide ce veți fi mai departe.

Eu m-am gândit: „Da, acesta-i adevărul!” Am văzut că și eu sunt doar un păcătos; am văzut că acolo se afla cartea cu faptele mele, iar eu am stat la picioarele Lui și am spus: „Doamne, vrei să mă ierți?”

El a dus mâna la rana din coasta Sa, a luat sânge și a scris: „Iertat!” Apoi a luat acea foaie de hârtie și a aruncat-o în marea uitării, așa că nu-și va mai aminti niciodată de ea. M-a privit și a spus: „Te iert, dar să nu o mai condamni nici pe ea!” Acest lucru m-a schimbat total, așa că am spus: „Doamne, ai milă de mine!”

Imediat ce am revenit din acea vedenie, am mers la masa unde se afla acea femeie și i-am spus: „Ce faceți, doamnă?”

„O, bună!” a răspuns ea.

„Iartă-mă că te deranjez. Sunt predicator și mă numesc Branham.”

„O, scuză-mă, reverend Branham.”

„Doamnă, eu am stat acolo și te-am condamnat pentru felul cum arăți, zicându-mi: „Ce oribil! Poate are copii...” și i-am povestit tot.

„Da, am copii”, a răspuns femeia.

„Și cum de ați ajuns în starea aceasta?” Atunci ea mi-a povestit viața ei. O poveste care ar sfâșia orice inimă. După ce am ascultat-o, i-am spus: „Sângele lui Isus Hristos ține mânia lui Dumnezeu departe de tine, dar într-o zi El va fi luat de acolo sau poate vei muri. Azi ai libertatea să Îl primești sau să Îl respingi. Ce vei face? Dacă refuzi să Îl primești, vei muri ca păcătoasă, ceea ce înseamnă că ești deja judecată și treci ca osândită pentru iad.

Știți ce s-a întâmplat? Femeia aceea a căzut în genunchi chiar acolo în acel local și, am avut o adunare de rugăciune cum nu ați mai văzut niciodată, și s-a întors la Hristos. Ce arată aceasta? Că nu trebuie să condamnați pe nimeni, ci să predicați Evanghelia. Ei sunt posedați de demoni, sunt morți duhovnicește. Dacă influența noastră vine de sus, atunci să facem totul ca să-i câștigăm pentru Hristos.

Tatăl nostru ceresc, îți mulțumim pentru bunătatea TA. Îmi pare rău că i-am ținut atât de mult pe oameni aici, dar am vrut ca ei să vadă cum stau lucrurile cu acești demoni și cred că au înțeles. Tu cunoști care a fost gândul inimii mele când am făcut aceasta.

Fie ca atunci când vor pleca de aici, acești bărbați și femei să fie atenți cu privire la fiecare mișcare pe care o fac și să trăiască în pace și liberi. Ajută-i să privească spre Tine și să uite toate „ismurile” și lucrurile din jurul lor, astfel încât să trăiască în pace, cu cumpătare și în frică de Domnul.”

Dacă vor face aceasta, când vei dori să-i folosești le vei putea vorbi direct și îi vei trimite oriunde vrei sau îi vei putea pune să facă orice dorești. Ajută-i să fie smeriți, astfel încât Hristos să poată locui în inima lor. Iartă-ne lipsurile și îndură-Te de noi. Știm că Satan urlă în jurul nostru ca un leu care încearcă să ne nimicească, fiind îmbrăcat în haine religioase.

O, Dumnezeu, privește spre copilașii Tăi sărmani de pretutindeni, care sunt expuși în fiecare clipă atacurilor lui. Te rog să Te înduri de ei și să-i salvezi pe cei pierduți. Dumnezeu, noi știm că Tu ai un ispășitor care se îndură de copilașii Tăi prinși de acești demoni vechi de boală.

Știu că Tu ai un Ispășitor și împotriva acestor demoni care-i fac să păcătuiască, de aceea Te rog să le acorzi vindecarea și iertarea în Numele lui Isus. **Amin.**